№ 91. Poniedziałek, 29 kwietnia (11 maja) 1874. № 91.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. F. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 30 kwietnia (12 maja), — św. Jakowa ap.
We środę, 1 (13) maja, — św. Jeremija pr.
We czwartek, 2 (14) maja, — św. Afanasija patr.

Słońce wsch. o godz. 4 min. 14, zach. o godz. 7 min. 39.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	731.0	+ 7.7	100	poł.-zachodni.
1	737.1	+ 9.5	88	poł.-zachodni.
9	743.6	+ 8.9	92	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 30 kwietnia (12 maja), — św. Pankracego.
We środę, 1 (13) maja, — św. Serwacego bisk.
We czwartek, 2 (14) maja, — **Wniebowstąpienie Pańskie.**

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 11.

W *Gońcu Urzędowym* zamieszczony jest następujący telegram:

Sztutgard, 26 kwietnia (8 maja). Dziś rano, w Królewskim zamku, odbył się, z wielką uroczystością, ślub Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Wiary Konstantynównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Eugenjuszem Wirtembergskim. Ślub był dokonany: w ruskiej cerkwi Najjaśniejszej Królowej—według obrządku prawosławnego, a w jednej z sal zamku—według obrządku protestanckiego.

* Komitet Ministrów, na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia, poruczył swemu Prezesowi złożyć Najjaśniejszemu Panu od Komitetu najpoddanniejsze powinszowanie z powodu zaręczyn Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza z Jego Wielkoksiążęcą Wysokością Księżniczką Marją Meklemburgsko-Strelicką.

Zaraz wysłany został do Berlina telegram następującej osnowy:

„Do Berlina. Do Najjaśniejszego Cesarza Wszechrosyjskiego.

„Komitet Ministrów, zgromadziwszy się na posiedzenie, składa do stóp Waszej Cesarskiej Mości najpoddanniejsze powinszowania i wyrażenia najgorętszych i wiernoprzywiązanych życzeń, z powodu zaręczyn Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza."

Jego Cesarska Mość raczył zaszczycić jenerał-adjutanta Ignatjewa 1-go następującą Najmiłościwszą odpowiedzią:

„Do Jenerała Ignatjewa,
„Prezesa Komitetu Ministrów.

„Serdecznie dziękuję wam za powinszowania i życzenia, wyrażone w waszym telegramie w imieniu Komitetu Ministrów.

„ALEXANDER."

Berlin,
23 kwietnia (5 maja) 1874 r. *)

* Telegram i odpowiedź Jego Cesarskiej Mości wysłane były w języku francuzkim.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przedstawienie Ministra Finansów, 22 marca r. b., Najmiłościwiej raczył nadać Ruskiemu Towarzystwu Technicznemu nazwę „Cesarskiego".

—

* Rada Stawropolskiego żeńskiego Towarzystwa dobroczynności św. Aleksandry, pragnąc uczcić usługi, ciągle oddawane Stawropolskiej żeńskiej szkole św. Aleksandry przez honorowego kuratora tego zakładu naukowego, regestratora kolegjalnego Pawłowa, postanowiła, zgodnie z życzeniem Pawłowa, ustanowić przy pomienionej szkole, kosztem procentu od ofiarowanego przez Pawłowa na korzyść tej szkoły kapitału w kwocie 21,500 rub., pięciu stypendjów imienia ofiarodawcy i pięciu stypendjów imienia zmarłej jego żony.

Najjaśniejszy Pan zgodnie z przedstawieniem w tym przedmiocie Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika Kaukazkiego i uchwałą Komitetu Kaukazkiego, 24 marca roku bieżącego, Najwyżej raczył zezwolić na ustanowienie przy Stawropolskiej żeńskiej szkole św. Aleksandry pomienionych dziesięciu stypendjów, z nadaniem im nazwy „Pawłowskich" i na nadanie Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnikowi prawa zatwierdzenia przepisów o tych stypendjach.

Zarazem Jego Cesarska Mość raczył rozkazać podziękować Pawłowowi w imieniu Jego Cesarskiej Mości.

—

* Przez Najwyżej zatwierdzoną, 16-go marca r. b., uchwałę Rady Wojennej, postanowiono:

1. Ustanowić dla wychowańców Uralskiego wojska kozaków, z funduszów wojskowych, 12 stypendjów przy samarskiem seminarjum nauczycielskiem, dla przysposobienia nauczycieli do miejscowych szkół elementarnych ludowych wojska Uralskiego.

2. Stypendja te mają być obsadzane stopniowo, w ciągu trzech lat, licząc rocznie do obsadzenia cztery stypendja.

3. Stypendja te przeznaczają się wyłącznie dla osób stanu wojskowego i tylko w braku takowych, mogą być obsadzane przez młodych ludzi innych stanów.

4. Pod względem przyjmowania wychowańców, przechodzenia kursu naukowego i wypuszczania z zakładu stosować się do ogólnych postanowień ustanowionych dla seminarjów nauczycielskich.

5. Wysokość stypendjów oznaczyć po 200 rub. na każdego stypendystę, włączając w tę cyfrę kupno książek i pomocy naukowych. Rozdział i wypłatę stypendjum każdemu stypendyście dokonywać na podstawie ogólnych przepisów dla stypendystów innych stanów pomienionego seminarjum.

6. Po ukończeniu całkowitego kursu w seminarjum nauczycielskiem, stypendyści wojskowi obowiązani są przesłużyć w wojsku na posadzie nauczyciela szkół ludowych, przy zachowaniu wszystkich warunków, ustanowionych w Najwyżej zatwierdzonych, 20 stycznia 1873 roku, przepisów o terminach służby obowiązkowej dla stypendystów wojsk kozackich.

7. Nowy rozchód, w rozmiarze corocznej wypłaty na utrzymanie stypendystów wojskowych, wnosić drogą ustanowioną do budżetu wojskowego Uralskiego wojska kozackiego.

—

Deklaracja o wzajemnem zabezpieczeniu fabrycznych i handlowych cech i znaków, zawarta pomiędzy Rosją a Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej.

W skutku przyznanej przez Rząd Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosji i Rząd Amerykańskich Stanów Zjednoczonych konieczności ściślejszego określenia i uczynienia skuteczniejszemi postanowień, zawartych w dodatkowym artykule z 15 (27) stycznia 1868 roku do traktatu handlu i żeglugi, zawartego pomiędzy Rosją a Amerykańskiemi Stanami Zjednoczonemi 6 (18) grudnia 1832 r., niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, umówili się co do następującego:

Artykuł 1. Pod względem cech towarów lub ich obwołut i cech fabrycznych lub handlowych, ruscy poddani w Amerykańskich Stanach Zjednoczonych i obywatele Stanów Zjednoczonych w Rosji, będą korzystali z takiej samej opieki jak krajowcy.

Artykuł 2. Artykuł poprzedni podlegający bezzwłocznemu wykonaniu, będzie uważany za wchodzący nieodłącznie do składu traktatu z 6 (18) grudnia 1832 r. i będzie miał równą moc i pozostawał obowiązującym na jednakowy termin z pomienionym traktatem.

Na znak czego niżej podpisani ułożyli i podpisali niniejszą deklarację i przyłożyli do niej swe pieczęcie.

Sporządzone w dwóch egzemplarzach, w językach ruskim i angielskim, w St. Petersburgu, 16 (28) marca 1874 roku.

(podpis.) *Gorczakow.*
(M. P.)
(podpis.) *Marshall Jewell.*
(M. P.)

—

* Najjaśniejszy Pan, 17 kwietnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić niżej wymienionym osobom następujące ordery: Orła Białego — radcom tajnym: dyrektorowi Kancelarji Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich orderów *Türbertowi* i członkowi Budowlanego Kantoru Ministerstwa Dworu Cesarskiego *Purgoldowi*; św. równego apostołom księcia Włodzimierza 2-ej klasy — jenerał-lejtnantowi zarządzającemu Gatczyńskim Zarządem Pałacowym i komendantowi gatczyńskiemu *Boggowutowi 2-mu*; radcom tajnym: członkowi Gabinetu Jego Cesarskiej Mości *Kamieniewowi*; inżynierowi członkowi co do robót sztucznych Budowlanego Kantoru Ministerstwa Dworu Cesarskiego, zaliczonemu do Ministerstwa Dróg Komunikacji *Palibinowi*; kustoszowi galerji obrazów Cesarskiego Ermitażu, profesorowi 1-go stopnia w Akademji Cesarskiej Sztuk Pięknych malarstwa historycznego i portretowego *Nefowi*; członkowi domowi radczemu Rady Lekarskiej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, doktorowi medycyny, lejb-akuszerowi *Schmidtowi* i rzeczywistym radcom stanu: profesorowi 1-go stopnia w Akademji Cesarskiej Sztuk Pięknych architektury, starszemu budowniczemu Departamentu Dóbr Koronnych *Riezanowowi*; św. Anny 1-ej klasy — ochmistrzowi Dworu Najwyższego, dyrektorowi Dworskiego chóru śpiewaków *Bachmetjewowi*; łowczym Najwyższego Dworu: członkowi Rady Ministra Dóbr Rządowych, zasiadającemu w Kantorze Łowiectwa księciu *Trubeckiemu* i nadetatowemu członkowi Budowlanego Kantoru Ministerstwa Dworu Cesarskiego *Szeremietjewowi*; rzeczywistym radcom stanu: szefowi kancelarji Ekspedycji spraw ceremonjału i cenzorowi st.-petersburgskiego pocztamtu *Kudriawcewowi*; mistrzom obrzędów Dworu Najwyższego, członkom Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich orderów, zaliczonemu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych hrabiemu *Hendrykowowi* i zaliczonemu do wydziału Ministerstwa Spraw Zagranicznych *Tołstojowi*; św. Stanisława 1-ej klasy — rzeczywistym radcom stanu: mistrzowi obrzędów Dworu Najwyższego *Dawydowowi*; zaliczonemu do Gabitetu Jego Cesarskiej Mości, zarządzającemu jego oddziałem *Ostrowskiemu*; profesorowi 2-go stopnia w Akademji Cesarskiej Sztuk Pięknych architektury, budowniczemu Dworu Najwyższego *Krakauowi* i sekretarzowi konferencji Akademji Cesarskiej Sztuk Pięknych *Isiejowowi*.

—

* Najjaśniejszy Pan, ze względu na poświadczenie przez Jego Cesarską Wysokość Głównodowodzącego armją Kaukazką o wzorowo-gorliwej służbie naczelnika dróg komunikacji, inżyniera, jenerał-majora *Bliksy*, 11 kwietnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić mu order św. Anny 1-ej klasy.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Dróg Komunikacji, 20 kwietnia r. b., zostający przy Ministerstwie i w Głównym Towarzystwie Rosyjskich Kolei Żelaznych jako główny inżynier konserwacyjnego utrzymania St. Petersburgsko-Warszawskiej kolei żelaznej, inżynier asesor kolegjalny *Michalcew 1-y* — zatwierdzony został naczelnikiem służby eksploatacji tejże kolei.

—

* W № 97 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona, 5 kwietnia 1874 r., Ustawa Towarzystwa wełnianego przemysłu fabrycznego „Nadieżdinskoje," które się zakłada dla rozwoju przemysłu fabrycznego za pomocą mechanicznego obrabiania wełny, produkowania i sprzedaży wyrobów z takowej. Założycielami Towarzystwa są: hrabia Mikołaj Jakubowicz Rostowcew, wielkobrytańscy poddani: jekaterinburgski kupiec 1-ej gildji Józef Wilkinson i kupiec londyński John Dixon Gibbs.

—

* *Departament Poczt.* Stosownie do zawiadomienia Niemieckiego i Austrjackiego Zarządów Pocztowych, za korespondencję listową, przesyłaną pomiędzy Rosją a Montenegro (Czarnogórzem) ustanawia się następująca opłata:

a) za wysyłane listy *frankowane* — po 12 kop. (z których 2 sr. gr. na rzecz Niemiec, albo $9^1/_2$ kreutz. na rzecz Austrji, stosownie do skierowania korespondencji), za każde 15 gramów;

b) za listy *rekomendowane*, oprócz opłaty jak za frankowane, jeszcze asekuracyjnego 7 kop. od każdego listu;

c) za *przesyłki opaskowe* z utworami druku i próbkami towarów — po 3 kop. (z których $^1/_2$ sr. gr. na rzecz Niemiec lub $2^1/_2$ kr. na rzecz Austrji), za każde 50 gramów;

d) za odbierane listy *niefrankowane* po 20 kop. (z których $3^1/_3$ sr. gr. na rzecz Niemiec lub $16^1/_2$ kr. na rzecz Austrji), za każde 15 gramów.

—

* *Departament Telegrafów.* Powietrzny przewód przez północną Dźwinę na linji tegraficznej Archangielskiej został zdjęty z powodu kry; depesze adresowane do Archangielska, przesyłają się pomiędzy Chołmogorami a Kosmogorami przez sztafety, za którą to przesyłkę pobiera się 64 kop. oprócz opłaty taryfowej.

—

* *Bank Polski* podaje do wiadomości powszechnej, że od d. 29 kwietnia (11 maja) 1874 r. włącznie, przy operacjach: skupu weksli krajowych, pożyczek na zastaw towarów i papierów procentowych, oraz otwartych kredytów na papiery, procent pobierany będzie w stosunku rocznym sześć od sta (6%). 2,674.

—

* *Rząd Gubernjalny Warszawski.* W powiecie Warszawskim we wsiach Czyste i Koło, gminie Czyste, na folwarku Służewiec, gminie Wilanów i w Radzymińskim powiecie na folwarku Rudniki i we wsi Jaźwie i Zastanowizna gm. Międzyleś, pojawiła się na bydle **zaraza księgosuszowa;** uśmierzoną zaś została ta zaraza we wsi i gminie Powązki.

O czem Rząd Gubernjalny podaje do wiadomości powszechnej, nadmieniając, że Władzom miejscowym polecono przedsięwziąść właściwe środki przeciw szerzeniu się zarazy.

* W dzienniku *Petersb. List.* podana była pogłoska, przedrukowana i w niektórych innych gazetach petersburgskich, jakoby w Cesarskiej Bibliotece Publicznej wykryta została w ostatnich czasach nowa kradzież książek i że wydział śledczy policji petersburgskiej aresztował już trzy osoby, mocno o to podejrzane. Zwierzchność Cesarskiej Biblioteki Publicznej oznajmia w *Gońcu Urzędowym*, że pogłoska ta nie ma najmniejszej podstawy.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Jeszcze w początku 1870 roku, do instytucji ubezpieczeń **w gubernji suwałkskiej** należały wszystkie czynności, tak pod względem ubezpieczenia budowli od ognia, jak i pod względem ubezpieczenia różnego rodzaju ruchomości, kapitałów i dochodów opartych na życiu ludzkiem, bydła rogatego od księgosuszu, i nakoniec miejskiej suwałkskiej kasy oszczędności. Przy tem ubezpieczenie budowli odbywało się na zasadzie ustawy zatwierdzonej przez byłą Radę Administracyjną Królestwa Polskiego z d. 5 kwietnia 1844 roku, która nadając tej operacji charakter obowiązkowy dla właścicieli, nie ograniczała rozmiaru sumy, w jakiej budowle te mogły być przyjęte do ubezpieczenia. Oprócz tego, na mocy pomienionej ustawy, wszystkie gubernje kraju tutejszego były wzajemnie odpowiadzialne za straty w skutku pożarów i samo wynagrodzenie z ubezpieczenia wypłacane było częściowo i nie inaczej, jak pod koniecznym warunkiem odbudowania spalonych zabudowań. Zasady te, obowiązujące do połowy 1870 r., zostały zmienione przez Najwyżej zatwierdzone w tymże roku 20 lipca postanowienie, które wyłączywszy z pod zawiadywania organów rządowych pomienione wyżej rodzaje ubezpieczeń, oprócz majątków nieruchomych, ustanowiło dla tego ostatniego ubezpieczenia nowe przepisy gubernjalnego wzajemnego ubezpieczenia budowli od ognia.

Obecne postanowienie ustanowiło, że obowiązkowemu ubezpieczeniu podlegają wszystkie prywatne i publiczne budowle oszacowane nie wyżej nad 5 tysięcy rubli, ale przy tem właścicielom budowli, oszacowanych od 5 do 10 tysięcy rubli dozwolono ubezpieczać je w gubernjalnem wzajemnem ubezpieczeniu na tę sumę, a na pozostałą—w jednem z ruskich Towarzystw ubezpieczeń, a jeżeli zechcą to i na całą wartość, ale według oddzielnego oszacowania i w tym tylko wypadku, jeżeli wartość budowli nie przenosi 10 tysięcy rubli. Gmachy rządowe i inne budowle wzniesione kosztem funduszów rządowych zupełnie wyłączone są z ubezpieczenia, z wyjątkiem budowli na gruntach rządowych, wypuszczanych w dzierżawę, które powinny być ubezpieczone przez dzierżawców na całkowitą ich wartość, to jest do 10 tysięcy rubli, w wzajemnem gubernjalnem ubezpieczeniu, a powyżej tej sumy w prywatnem także ruskiem Towarzystwie ubezpieczeń. Dalej wynagrodzenia z ubezpieczenia dozwolone jest wypłacać według życzenia ubezpieczonego w całkowitości, od razu, i bez koniecznego warunku odbudowania spalonej budowli, a nakoniec każdej z gubernij kraju tutejszego, pod względem kapitałów ubezpieczeń, nadany jest charakter całkowicie samoistnej i oddzielnej od innych instytucji ubezpieczeń.

Przy samem wprowadzeniu pomienionego postanowienia, wydział ubezpieczeń rządu gubernjalnego suwałkskiego miał przedewszystkiem postarać się o przysposobienie do wyłączenia czynności co do tych rodzajów ubezpieczeń, które według nowych przepisów uznawane były nie za obowiązkowe i nie podlegały opiece rządu. Czynności te były kończone stopniowo i następnie były oddawane: 1) co do suwałkskiej kasy oszczędności miejscowej, izbie skarbowej—w końcu lipca 1870 roku; 2) co do ubezpieczenia kapitałów i dochodów, opartych na życiu ludzkiém, st. petersburgskiemu Towarzystwu ubezpieczeń — 1 pazdziernika tegoż roku; 3) czynności i remanenta sum co do ubezpieczenia bydła rogatego od księgosuszu, wydziałowi administracyjnemu rządu gubernjalnego suwałkskiego—1 stycznia 1871 r., do dalszego ich prowadzenia, stosownie do wydanych za Najwyższem zezwoleniem 20 lipca 1870 roku nowych w tym przedmiocie przepisów.

Ubezpieczenie ruchomości chociaż funkcjonowało do 1 grudnia 1870 roku, nie mniej jednak zaspokojenie szkód sprawionych przez pożary do pomienionego czasu, nie jest dokonane nawet jeszcze dotychczas.

Jednocześnie, ze względu że większa część budowli w gubernji suwałkskiej, będąc ubezpieczona na zasadzie ustawy z 1844 r., nie przedstawiała już tej wartości, jaka była wykazana w tablicach ubezpieczenia, zaszła niezbędna konieczność przeszacowania prawie wszystkich budowli i ułożenia, stosownie do przepisów wzajemnego ubezpieczenia, oddzielnych na każdą nieruchomość dokumentów ubezpieczeń, w trzech egzemplarzach, według których należało rozpisać premja ubezpieczeń, stosownie do ustanowionej przez nowe postanowienie taryfy do końca 1875 roku.

Ogrom pomienionych robót przewyższył środki instytucji ubezpieczenia w gubernji, a dla tego, nie mówiąc już o nowości sprawy i innych trudnościach, roboty te nie mogły postępować z pożądaną szybkością, już z powodu nader ograniczonej liczby składu osobistego urzędników tego wydziału tak w gubernjalnym, jak i w powiatowych zarządach. Okoliczność ta wywołała ze strony zwierzchności gubernjalnej podanie o czasowe powiększanie składu przez osoby z prywatnego najmu, na co Minister Spraw Wewnętrznych upoważnił użyć w kształcie forszusu, z funduszów wzajemnego ubezpieczenia, 1,350 rubli, z zaliczeniem tego rozchodu na rachunek spodziewanego czystego zysku ze sprzedaży blankietów ubezpieczeń. Co się zaś tyczy ułożenia wykazów przeszacowania wszystkich budowli gubernji suwałkskiej, to dla oznaczenia ilości użytej na to pracy, dość będzie nadmienić, że na same tylko ustanowione w tym przedmiocie blankieta potrzeba było 1,265 ryz papieru, za który, wraz z robotami drukarskiemi, zapłaciła instytucja ubezpieczeń 7,887 rub. 11 kop.

Przy tem należy nadmienić, że wydatki te zostały pokryte z samej sprzedaży pomienionych blankietów ubezpieczonym, i dochód z tej pozycji instytucji, wraz z pozostałymi niesprzedanemi blankietami, wynosił w końcu 1872 roku 9,121 rubli 4 kop.

Pomimo jednakże wszystkich tych trudności i rozległości zatrudnień, postanowienie z 1870 roku o wzajemnem gubernjalnem ubezpieczaniu budowli od ognia wprowadzone zostało w wykonanie w swoim czasie i całkiem skutecznie, z ścisłem zachowaniem art. 72 czasowych przepisów dodatkowych. Przemiana ubezpieczenia budowli prowadzona była stopniowo i z szczególną uwagą pod względem oznaczenia istotnej wartości budowli i rozklasyfikowania takowych dla właściwego rozpisania premjów ubezpieczeń.

Rezultatem stopniowego i starannego poprawienia, stosownie do art. 92 ustawy, wykazów ubezpieczeń, było w końcu 1872 roku znaczne powiększenie wartości

budowli w gubernji suwałkskiej, podlegających przeszacowaniu.

Ilość premjów w 1871 roku była mniejsza od 1870 roku o 12,416 rub. 17 kop., lecz zmniejszenie to objaśnia się przez jednoczesne wyłączenie z ubezpieczenia budowli rządowych, oraz prywatnych przenoszących wartość 5,000 i 10,000 rubli. Powiększenie zaś premjów w 1872 roku o 45,054 rub. 83 kop. nastąpiło w części z powodu przywrócenia rzeczywistej wartości budowli, a w części w skutku podniesienia taryfy premjów dla budowli stanu niewłościańskiego. Zresztą wykazany rezultat podwyższenia ilości premjów nie można brać za ostateczny, z powodu niezatwierdzenia jeszcze $^1/_5$ części nowoułożonych dokumentów ubezpieczenia na wszystkie pojedyńcze nieruchomości w gubernji suwałkskiej, których w końcu 1872 roku liczyło się około 54,891.

Opóznienie w biegu czynności zaszło wyłącznie w skutku jednoczesnego skupienia się w zarządach powiatowych, w ogromnej ilości, wykazów ubezpieczeń, rozpatrzyć i sprawdzić które w jednym i tym samym przeciągu czasu nie było możności fizycznej, tem bardziej że w zarządach powiatowych, według etatu, znajduje się tylko jeden urzędnik ubezpieczeń.

W ogóle dokumentów pod względem ubezpieczenia budowli, na zasadzie nowych przepisów, sprawdzono w powiatach i zatwierdzono przez instytucję ubezpieczeń: w 1870 roku—714, w 1871 roku — 4,136, w 1872 roku—40,391, razem 45,241.

Co się tyczy właściwej przemiany ubezpieczenia budowli, takowa już jest ukończona w całej gubernji suwałkskiej.

Oprócz pomienionych robót i w zobpólnych interesach instytucji ubezpieczeń i samych ubezpieczonych, uwaga administracji zwrócona była szczególnie na dokonywanie w właściwym czasie miejscowych śledztw o pożarach, na właściwe oznaczanie rzeczywistej cyfry szkód i prędkie załatwienie w tym przedmiocie spraw, których w ciągu trzech lat roztrząśnięto: w 1870 roku —602, w 1871 roku—340, w 1872 roku— 361, razem 1,302.

—

* W ogóle decyzij w przedmiocie poprawienia zatwierdzonych już **tabel likwidacyjnych i aktów nadawczych**, na zasadzie art. 1,302, 2,800 i 2,874 postanowienia b. Komitetu Urządzającego w Królestwe Polskiem, w gubernji Radomskiej postanowiono 744, z nich, w skutku weryfikacyjnych pomiarów gruntów włościańskich do 1872 r.—189, w 1872 r.—8; w skutku ścisłego określenia kształtu i rozmiaru służebności do 1872 r.—18, w 1872 r.—15; w skutku dobrowolnych umów do 1872 r.—127, w 1872 r.—291, i w skutku rozstrzygnięcia spraw o sporne zagrody do 1872 r.—6, w 1872 r.—7.

—

* W dniu 1-m stycznia 1873 roku liczba **gmin w gubernji siedleckiej** wynosiła 148; z tych było 117 złożonych z samych wsi, 25 mięszanych, t. j. złożonych z osad i wsi, i 6 takich gmin, z których każda zawiera w sobie po jednej osadzie bez wiosek.

Skład zaś osobisty osób urzędujących w zarządach gminnych był następujący: wójtów gmin 146, ławników 324, pisarzy gminnych 148—razem 618.

Pod względem pochodzenia, wójci gmin dzielą się jak następuje: szlachty 24, mieszczan 24 i włościan 98; ławników zaś było: ze szlachty 45, z mieszczan 63 i z włościan 216; pisarzy: ze szlachty 82, z mieszczan 55 i z włościan 11.

—

* Na folwarku Słowiki, odległym o wiorstę od Olkusza, w gubernji kieleckiej, znaleziono we wnętrzu ziemi **pokłady glinki ogniotrwałej**, dość znacznej grubości.

—

* Do *Gazety Kiel.* piszą z **Olkusza**, iż w grocie tak zwanej „Czajkowskiej", w blizkości Ojcowa, rozpoczęto od kilku tygodni **eksploatację guana** nietoperzy. Produkt ten, znaleziony w znacznej ilości, wywożonym jest przez niemców za granicę.

—

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w mieście Płocku, od 4 (16) do 11 (23) kwietnia 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 14 rub. $14^1/_2$ kop., II-go gatunku 13 rub. $20^1/_4$ kop., żyta I-go gatunku 9 rub. 39 kop., II-go gatunku 9 rub. $22^1/_2$ kop., jęczmienia I-go gatunku $8^1/_2$ rub. 37 kop., II gatunku 7 rub. $7^3/_4$ kop., owsa I-go gatunku 5 rub. $90^1/_2$ kop., II-go gatunku 5 rub. 66 kop., rzepaku 12 rub. 30 k., grochu 9 rub. $22^1/_2$ kop., gryki 9 rub. 2 kop., kartofli 3 rub. 69 kop., kaszy jaglanej 21 rub. 32 kop., owsianej 19 rub. 68 kop., jęczmiennej 11 rub. 98 kop., gryczanej grubej 14 rub. 76 kop., drobnej 21 rub. 32 kop., mąki pszennej I-go gatunku 14 rub. 76 kop., II-go gatunku 11 rub. 48 k., żytniej 9 rub. 84 k.; za funt: chleba pytlowego $3^1/_2$, kop., razowego $2^1/_2$ kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 12 kop., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., z wołów krajowych $11^1/_2$ kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny $11^1/_2$ kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 20 kop; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 6 rub. 10 kop.; wódki 46% Trallesa 3 rub. 47 kop. (*Dziennik Gub. Płocki*).

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dnia 20 kwietnia, miał szczęście przedstawiać się Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiemu Księciu Cesarzewiczowi Następcy Tronu, prezydent miasta Moskwy, p. Schumacher, który złożył najpoddanniej Jego Cesarskiej Wysokości następujące postanowienie rady miejskiej moskiewskiej w kwestji wydzielenia na Krasnym placu gruntu pod budowę muzeum Imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu:

„Rada miejska moskiewska nie może nie okazać zupełnego spółczucia i głębokiej wdzięczności dla myśli założenia w Moskwie muzeum historycznego. Myśl ta natchniona została tym samym duchem, który wyrażany był niejednokrotnie w Najwyższej woli troskliwego pielęgnowania starożytności. Poszanowanie dla zabytków starożytnych jest bezsprzecznie jednym z objawów prawdziwej oświaty. Zakładany w tym duchu zbiór zabytków życia narodowego, stanie się sam przez się pomnikiem ogólno-rosyjskim, który zaświadczy o miłości narodu ruskiego dla ojczyzny, o jego poszanowaniu dla świętości historycznych i dla zasług przodków. Pożądanem jest przeto obrać dla muzeum takie miejsce, któreby czyniło zadosyć pod wszystkiemi względami warunkom niezbędnym dla takiego gmachu. Potrzeba, ażeby samo to miejsce było godnem uwagi pod względem historycznym i położonem w punkcie centralnym; powinno być ono odsłonięte ze wszech stron i dość obszerne, ażeby wzniesiony na niem gmach dawał się widzieć z wszystkich stron i ażeby światło mogło przenikać do sal swobodnie i obficie, dla oświetlenia przedmiotów wystawionych. Nie ulega wątpliwości, że Kraśny plac odpowiada ze wszech miar pierwszemu z warunków pomienionych, mianowicie, ażeby miejsce pod gmach muzeum było punktem centralnym i godnym uwagi pod względem historycznym. Innym atoli warunkom, zdaniem naszem, punkt na Kraśnym placu, gdzie znajduje się obecnie stary gmach władz rządowych, odpowiada bardziej niż miejsce, króre zaprojektowano przeznaczyć wzdłuż muru Kremlińskiego, pomiędzy basztami Nikolską i Spaską. W razie zbudowania muzeum tam, gdzie znajduje się obecnie stary gmach władz rządowych, miałoby ono dwa fronty od strony placu i dwa inne fronty obrócone na szerokie ulice. Miejsce to przeznacza się pod budynek dla rady miejskiej i dla tego może powodu nie miano je na myśli przy układaniu projektu budowy muzeum historycznego. Lecz jeżeli postawimy kwestję, co ma być wzniesione w tem miejscu—czy budynek dla rady miejskiej, czyli też muzeum historyczne, należy dać bez wątpienia pierwszeństwo temu ostatniemu.

Na zasadzie motywów wyż przytoczonych, rada miejska postanowiła:

1. Wynurzyć Jego Cesarskiej Wysokości uczucia głębokiej wdzięczności rady miejskiej moskiewskiej za obranie Moskwy jako punktu, w którym ma być założone muzeum historyczne.

2. Wynurzyć zupełne spółczucie dla myśli Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu w przedmiocie zbudowania muzeum na Kraśnym placu.

3. Podać do wiadomości Jego Cesarskiej Wysokości, że miasto gotowe jest ofiarować najlepsze na Kraśnym placu miejsce, jakiem może rozporządzać, mianowicie to miejsce, które nabyło ono od skarbu dla wzniesienia budynku dla rady miejskiej, i w tych granicach, w jakich miejsce to miało być przeznaczone przez nią pod tę budowę, oraz, że rada miejska pozostawia Najdostojniejszemu Prezydentowi honorowemu muzeum wybór tego lub innego miejsca, stosownie do własnego uznania Jego Cesarskiej Wysokości.

4. Upoważnić zarząd miejski, po uzyskaniu decyzji Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu co do tego lub innego miejsca, do wydania rozporządzenia w przedmiocie odstąpienia tego miejsca, które zostanie obrane przez Jego Cesarską Wysokość, oraz do dokładnego oznaczenia w akcie nadawczym granic tego miejsca."

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu, przyjąwszy ze szczególnem zadowoleniem postanowienie rady miejskiej, raczył podziękować prezydentowi miasta Moskwy i polecić mu, ażeby zakomunikował gminie miejskiej oznajmienie podziękowania Jego Cesarskiej Wysokości za wyrażone przez nią uczucia.

—

* *Kijewlanin* donosi, że p. Stawrowski, podczas swej wycieczki geologicznej, przedsiębranej w lecie 1873 roku, **odkrył lignit w powiecie owruckim**, w gubernji wołyńskiej, koło wsi Zbranek, w wąwozie, który mieszkańcy miejscowi nazywają Jar-Kowtiug. Lignit stanowi dno tego wąwozu. Z prawej strony wąwozu znajduje się także pokład lignitu pod glinką głęboką na 9 blizko sążni. Lignit odsłonięty ciągnie się na dnie wąwozu ku północy na długość 16 kroków i na szerokość 4 kroków, dalej zaś ukrywa się pod warstwą ziemi. Próbki tego lignitu p. Stawrowski złożył w kijowskiem Towarzystwie naturalistów.

—

* Z Sewastopola telegrafują, że w nocy z 18 na 19 kwietnia powstała tam tak silna zamieć, że ruch pociągów towarowych na kolei Łozowo-Sewastopolskiej został wstrzymany.

—

* Z sprawozdania **bibljoteki** będącej przy **Rządzie gubernjalnym Niższonowogrodzkim** za 1873 rok okazuje się, że liczba książek w bibliotece wynosiła na 1 stycznia 1874 r. 412,000. Czytelników w roku sprawozdawczym było 1,540 osób.

—

* W powiecie Łodejnopolskim, przed domem szkoły, we wsi Oszcie, będzie ustawione **popiersie Łomonosowa**, ofiarowane przez radcę handlowego J. T. Gromowa.

—

* Z Jarosławia telegrafują do *Gońca Urzędowego* pod 24 kwietnia: Na parostatku „Belizarjusz," płynącym z Kostromy, kocioł wyleciał w powietrze. Przytem zostało zabitych 5 ludzi, a pomiędzy nimi właściciel parostatku kupiec Ignatjew. Z 59 ranionych, odstawionych do Jarosławia umarło: w drodze do szpitala 1 osoba i w szpitalu 7. W szpitalu znajduje się 51 osób, z nich 12 bez nadziei i 10 wątpliwych. Z 51 chorych jest: włościan 46, niższych wojskowych 4 i mieszczanin 1.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomych i wprowadzeniu systematu hypotecznego.

(*Dalszy ciąg* *).

Takie rezultata przekonywają o zupełnej niedostateczności istniejącego porządku ustalenia praw do dóbr. Ustalenie praw stanowi się w celu zabezpieczenia praw do dóbr nieruchomych, lecz nie powinno krępować swobodnego rozporządzania dobrami. Dla tego może być uznany za korzystny tylko taki porządek ustalania praw, który nie przedstawia zbytecznych trudności dla jego zachowania.

Ustanowiony przez prawa obowiązujące porządek ustalenia nie osiąga i tych celów, przez które wywoływana jest konieczność ustalania praw do dóbr nieruchomych. Ustalenie praw ma na zasadzie usunięcie niepewności, do kogo jakie prawa i w jakiej objętości należą co do danych dóbr; danie wszystkim i każdemu możności objaśnienia się, kto jest prawnym przedstawicielem prawa do dóbr, kto ma prawo rozporządzać dobrami, z kim powinna być zawarta umowa dotycząca dóbr. Ustalenie prawa powinno nadać taką moc prawnemu stosunkowi osoby do prawa, ich związkowi, żeby ustąpienie prawa przez tę osobę nie mogło tracić swej ważności i żeby z osobą, która ma ustalone prawo, bezpiecznie było wchodzić w umowę. Tylko przy tych warunkach ustalenie osiągnie usunięcie niepewności praw do dóbr nieruchomych i zapewni trwałość tych praw.

Istniejący porządek ustalenia praw nie daje możności określenia, do kogo należą dobra i czem mianowicie ograniczone są jego prawa do dóbr. O sporządzeniu każdego aktu o przejściu prawa własności, o dokonaniu wprowadzenia w posiadanie, robione są ogłoszenia w gazecie *Senatskie Wiedomosti*, lecz ogłoszenia te nie przynoszą żadnego praktycznego pożytku. Naprzód z powodu ogromnej ich ilości, zamieszczane są nie w swoim czasie. Powtóre przy mnóstwie tych ogłoszeń, przy braku wszelkiego systematu w ich porządkowaniu, przy nieposiadaniu skorowidzów, któreby ułatwiały odszukiwanie ogłoszeń dotyczących danych dóbr, kwerenda w ogłoszeniach, kto powinien być uznawany za właściciela dóbr, zupełnie jest niemożliwe. Potrzecie, pomienione ogłoszenia nie wyczerpują wszystkich przejść prawa własności, a mianowicie niektóre z nich dokonywają się, za upoważnieniem prawa, bez ustalenia praw i bez zamieszczenia ogłoszeń (naprzykład nabycie prawa własności na mocy prawnego spadku).

Wiadomości o długach zabezpieczonych na dobrach również ogłaszają się i kwerendę w tych ogłoszeniach ułatwają skorowidze alfabetyczne, drukowane co miesiąc, i oprócz tego, co rok. Pomimo tego kwerenda bardzo jest utrudniona, ponieważ trzeba przejrzyć skorowidze za kilka lat; same obwieszczenia drukują się i skorowidze układają się według nazwisk dłużników, a nie według dóbr i liczne areszta kładą się bez wskazania dóbr, na których dług jest zabezpieczony (ogólne areszta). Oprócz tego należy nadmienić, że kwerenda w obwieszczeniach i upoważnieniach nie może dać zupełnie pewnych i całkiem dokładnych wiadomości o długach zabezpieczonych na dobrach. Drukowanie wszystkich obwieszczeń skoncentrowane jest w jednem miejscu—w drukarni Senatu, do której przesyłają się artykuła aresztujące i zatwiedzające ze wszystkich władz i z której rozsyłają się wszędzie drukowane egzemplarze obwieszczeń. Na to przesłanie trzeba czasu. Druk obwieszczeń niejednokrotnie opóźnia się przez zwrot ich dla poprawienia omyłek i zboczeń od formy (t. X cz. 2 uwaga do art. 1,814 i art. 1,827). W skutku tego zawsze mogą okazać się takie areszta, o położeniu których już zostało wydane rozporządzenie, lecz które jeszcze nie zostały wydrukowane, lub numer, w którym są wydrukowane, jeszcze nie został otrzymany tam, gdzie robi się kwerenda.

O ustanowieniu innych praw do dóbr, oprócz prawa własności, prawą dzierżawy z opłatą rat dzierżawnych więcej niż za rok, prawa zastawu i zabezpieczenia pretensij do dóbr, nie robią się żadne ogłoszenia.

Z wprowadzeniem ustawy o notarjacie zrobione było usiłowanie rejestrowania praw do dóbr. W tym celu ustanowione zostały oddzielne rejestra (rejestra hypoteczne), w których zapisują się, oddzielnie co do każdych dóbr, przechodzenia prawa własności, oraz ograniczenia tego prawa z aktów, zatwierdzonych przez starszego notarjusza. Rejestra te jednak nie zawierają w sobie wszystkich wiadomośc niezbędnych dla wyjaśnienia, kto jest właścicielem dóbr, w czem jego prawa są ograniczone i jakie długi ciążą na dobrach. Do tego rejestru dochodzą zaznaczenia tylko o takich przejściach prawa własności, które dokonane zostały z aktów hypotecznych lub notarjalnych i z decyzij sądowych, lub zostały ustalone przez wprowadzenie w posiadanie; ale wszystkie przejścia praw bez ustalenia, naprzykład wrazie wejścia prawego spadkobiercy, w posiadanie dóbr dziedzicznych bez zatwierdzenia praw spadkowych i bez wprowadzenia w posiadanie, nie zaznaczałą się w rejestrze. Oprócz tego oznaczenie w rejestrze pewnej osoby jako właściciela dóbr, jeszcze nie przeświadcza że dobra nie przestały do niego należyć; mógł on utracić swoje prawo w skutku nabycia prawa własności do tych dóbr przez inną osobę na mocy przedawnienia posiadania (t. X cz. 1 art. 533). Z długów zabezpieczonych na dobrach zaznaczają się tylko te, które wypływają z aktów zatwierdzonych przez starszego notarjusza i wydanych z archiwum notarjalnego; inne długi, zabezpieczone z rozporządzenia urzędników, za pomocą samego położenia aresztu, nie zaznaczają się w rejestrze; również ograniczenia prawa własności, jeżeli takowe ustankwiają się z aktów sporządzanych bez zatwierdzenia starszego notarjusza, nie wpisują się do rejestru. Nakoniec do tych rejestrów nie wchodzą zaznaczenia o tych ograniczeniach, które istnieją z aktów, sporządzonych przed wprowadzeniem w wykonanie ustawy o notarjacie. Dla tego to rejestra hypoteczne, nie mając znaczenia całkowitego wykazu wszystkich istniejących i uznawanych za ważne praw do każdych dóbr, nie mogą stanowić źródła do otrzymania wiadomości o tem, kto jest właścicielem majątku i oobjętości praw właściciela.

Powyższe wskazuje, że nie można otrzymać dokładnych, nieomylnych wiadomości o tem, do kogo należą dobra, kto jest prawnym przedstawicielem prawa własności lub innego prawa do dóbr, z kim mogą być bezpiecznie zawierane umowy co do majątku, na czem właściwie zależą ograniczenia prawa własności, mające wpływ na wartość dóbr; a zatem istniejący porządek ustalania praw do dóbr nie osiąga jednego z najważniejszych zadań.

Obowiązujące przepisy o ustaleniu praw nie usuwają nietrwałości prawa do dóbr. Pomimo ustalenia praw drogę ustanowioną, nawet gdyby ustalenie nastąpiło po poprzedniem sprawdzeniu, że ustalane prawo nabywa się od prawnego przedstawiciela tego prawa, wszelkie rozporządzenie ustalonem prawem może być uznane za nieważne gdyby się okazało, że pierwotne ustalenie bylo niewłaściwe. Po sprzedaży lub zastawie dóbr, dokonanych z poprzedniem sprawdzeniem praw sprzedającego lub zastawiającego i z zachowaniem wszystkich ustanowionych przez prawo przepisów ustalenia, może być wszczęty spór o prawo sprzedającego lub zastawiającego do dóbr i następstwem uznania takiego sporu za słuszny, byłby odbiór dóbr i uznanie za nieważne dokonanych sprzedaży i zastawu, chociażby sprzedający lub zastawiający nabywca lub zastawnik działali całkiem w dobrej wierze, chociażby nie wiedzieli, a nawet nie mogli wiedzieć o należeniu praw do dóbr do innej osoby. Tak według art. 2,270—2,272 cz. 2 t. X i art. 1,932—1,934 cz. 2 t. XI Ust. Handl., jeżeli niewypłacalny dłużnik dokonał bezpłatną aljenację dóbr lub dał bezpłatny zastaw na dobra, to aljenacja i zastaw uznają się na nieważne i dobra wracają do masy upadłości; ale jeżeli ten kto nabył w taki sposób dobra od niewypłacalnego, już je sprzedał, darował lub zastawił, to ta sprzedaż, darowizna i zastaw pozostają w swej mocy. Art 1,301 cz. 1 t. X stanowi, że sprzedaż i zastaw majątku dziedzicznego dokonane przez prawego spadkobiercę przed rozpoczęciem sporu przeciwko jego prawom na mocy testamentu, pozostają w swej mocy, pomimo tego że cała łączność praw dziedzicznych przechodzi od spadkobiercy z prawa do spadkobiercy testamentowego. Przytoczone prawa mówią tylko o aljenacji i zastawie, lecz nie wspominają o innych ograniczeniach prawa własności; a tymczasem, jeżeli w tych wypadkach zachowuje się moc alienacji lub zastawu, to nie ma podstawy w tych samych wypadkach do niepozostawienia w swej mocy i innych ograniczeń prawa własności, ustanowionych przez osobę, która otrzymała dobra od niewypłacalnego dłużnika lub w prawnym spadku. Oprócz tego nieomal niema podstawy do zabezpieczenia mocy prawa do dóbr, nabytych od tego, czyje były dobra na mocy prawnego spadku i do odmawiania zabezpieczenia mocy prawa nabytego od osoby, która miała sobie ustalone dobra na innych zasadach, naprzykład w skutku nabycia przez licytację publiczną odbytą w Sądzie, lub stosownie do prawomocnego wyroku sądowego. Możność uznania za nieważną umowy co do dóbr, w skutku tego że jeden z poprzedników właściciela nie miał prawnego prawa do dóbr, pociąga za sobą niepewność nabywcy o trwałości prawa, a ta niepewność nie pozostaje bez wpływu na interesa ekonomiczne właścicieli dóbr nieruchomych.

Przy wskazanych wadach istniejących postanowień o ustaleniu praw do dóbr nieruchomych, kiedy przez te postanowienia nie usuwa się nieokreśloność praw do dóbr i nie zapewnia się trwałość nabytych i ustalonych praw, prawodawstwo nie dopuszczało rozwoju stosunków prawnych, mających za przedmiot prawa do dóbr. Prawodawstwo, widocznie, obawiało się takiego zawikłania praw do dóbr, które szkodliwie oddziaływało by na ekonomiczne interesa właścicieli i osób, z któremi właściciele wchodzili by w umowy. Dla tego upoważnione są tylko najprostsze umowy i wszelkie skomplikowanie stosunków prawnych jest zabronione. Ale rozwój interesów ekonomicznych wywołuje konieczność takich umów, które nie mieszczą się w wązkich, ramkach ustanowionych przez Zbiór Praw. Interesa ekonomiczne wymagają większego przestworu.

Według obowiązujących praw, zabezpieczenie długu na dobrach za pomocą położenia aresztu przeszkadza rozporządzaniu dobrami (t. X cz. 1 art. 1,388 i 1,630). Przy istnieniu takiego aresztu, właściciel nie może sprzedać, darować lub zastawić dóbr inaczej, jak po wniesieniu całej sumy, zabezpieczonej położeniem aresztu. Prawo nie dozwala przenosić długu z aresztu na nabywcę. Wyjątek dopuszczany jest tylko względem pożyczek udzielanych z instytucij kredytowych dług z takiej pożyczki może być przeniesiony na nabywcę, za zgodą instytucji kredytowej (t. X cz. 1 uwaga 1 do art. 1,329 w przedł. z 1863 r.; art. 1,388 punkt 2 i uwaga w temże przedłuż.) Inne długi nie podlegają przeniesieniu, nawet jeżeli wierzyciel na to się zgadza. Zabezpieczony na dobrach dług, naprzykład dług z aktu zastawnego, może być przeniesiony na nabywcę dóbr tylko za pomocą zniesienia istniejącego aktu zastawnego i sporządzenia następnie innego w imieniu nowego właściciela, a na taką tranzakcję rzadki wierzyciel się zgodzi, dla tego, że pomieniona zamiana aktu połączona jest z kłopotami i rozchodami a oprócz tego dług pozostaje niezabezpieczony przez przeciąg czasu pomiędzy zniesieniem jednego aktu a sporządzeniem drugiego. Konieczność wypłacania przy sprzedaży dóbr wszystkich ciążących na nich długów, oprócz należytości instytucji kredytowej, ma to następstwo, że przy sprzedaży dóbr musi być wniesiona całkowita cena dóbr, z wyjątkiem jedynie należności instytucji kredytowej, a dla tego nabywcami mogą być tylko osoby rozporządzające znaczniejszym kapitałem, a wszelkie zmniejszenie liczby osób, które mogłyby nabyć dobra, nie pozostaje bez wpływu na cenę dóbr.

Wydanie kilku aktów zastawnych na dobra dopuszcza się tylko w tym wypadku, kiedy dobra zastawione są w instytucji kredytowej (t. X cz. I art. 1,630 uwaga 1 w przedł. z 1863 r.); w innych wypadkach drugi akt zastawny może być sporządzany nie inaczej, jak po pokryciu długu z pierwszego aktu zastawnego. Znaleść osobę która mogłaby sama pożyczyć znaczną sumę daleko jest trudniej, niż wyszukać kilka osób, z których każda może dać mniejszą sumę. Tymczasem przy działaniu wspomnianego przepisu, nie dopuszczającego istnienia jednocześnie kilku aktów zastawnych, właściciel nie może korzystać z kredytu u kilku drobnych kapitalistów.

Ustępowanie aktów zastawnych przez jedną osobę drugiej jest zabronione (t. X cz. 1 art. 1,653). Niemożność ustępowania aktów zastawnych pozbawia je znaczenia wartości, w skutku czego kapitaliści niechętnie umieszczają swe kapitały w pożyczkach na zastaw dóbr i nie decydują się udzielać takie pożyczki z długim terminem. Tymczasem własność ziemska właśnie potrzebuje pożyczek z długim terminem, ponieważ włożony w dobra kapitał, może być ściągnięty z dochodów dóbr nie w dwa lub trzy lata, lecz w ciągu większej liczby lat.

Wszystkie przytoczone ograniczenia bardzo szkodliwie oddziaływają na interesa ekonomiczne właścicieli dóbr nieruchomych, krępując ich w swobodnem rozporządzaniu dobrami, przeszkadzając wzrostowi cen dóbr i nie dopuszczając rozwoju prywatnego kredytu gruntowego.

Konieczność zrzeczenia się tych ograniczeń, usunięcia nieokreśloności praw do dóbr i zapewnienia trwałości nabytych praw, poczuta była oddawna i jako środek do osiągnięcia tych celów zawsze było wystawione wprowadzenie systematu hypotecznego. Jeszcze w marcu 1859 r. wniesiony był do Rady Państwa przez Głównozarządzającego II Wydziałem Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji projekt Ustawy o zapewnieniu umów i zobowiązań drogą hypoteczną. Następnie kwestja wprowadzenia systematu hypotecznego była połączona z organizacją banków ziemskich, a potem— z rejestracją gruntową. W 1867 roku zapadł Najwyższy rozkaz o odstąpieniu Ministerstwu Sprawiedliwości sprawy o urządzeniu hypoteki i w grudniu tegoż roku, za Najwyższą decyzją, ustanowiona była przy Ministerstwie Sprawiedliwości oddzielna Komisja do opracowania kwestji o wprowadzeniu systematu hypotecznego.

(*D. c. n.*)

*) Patrz Nr. 87 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Santander, *10 maja wieczorem.* **Wojska karlistowskie zagrażają linji rzeki Ebro i prowincji Guipuzcoa. Concha żąda pieniędzy i zapasów żywności.**

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Morning Post* z powodu podróży Najjaśniejszego Pana do Anglji, podaje co następuje:

„Ostatecznie jest postanowione, że Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosij przybędzie do Windsoru dla złożenia wizyty królowej 1 (13) maja. Najjaśniejszy Pan tegoż dnia przybędzie do Gravesend i uda się ztamtąd wprost do Windsoru, tą samą drogą, którą jechali książę i księżna Edymburscy, po przybyciu swem do Anglji. Przybędzie on na stację windsorską kolei żelaznej południowo-wschodniej około południa; tam Jego Cesarska Mość będzie przyjęty przez wartę honorową z gwardji i uda się do zamku w asystencji eskorty honorowej z konnej gwardji.

„Pobyt Jego Cesarskiej Mości w Windsorze potrwa cztery dni, poczem Najjaśniejszy Pan przeniesie się do pałacu Buckingham, gdzie będzie stał przez cały czas swego pobytu w Anglji. Dnia 2 (14) maja, w San-George-Hall, jednym z zamków Windsoru, będzie miał miejsce obiad galowy, na którym będzie się znajdował Cesarz, jego świta i 150 zaproszonych. Wkrótce potem nastąpi wielka parada, ale nie na placu przyległym do „Queen Allées Ride," zbyt ciasnym do podobnej parady, lecz w „Aldershot."

* Rząd Austrji przedlitawskiej, miał z początku zamiar usankcjonować jednocześnie wszystkie prawa składające nowe prawodawstwo wyznaniowe. Gdyby był wytrwał w tym zamiarze, to wprowadzenie w życie tego środka zostałoby opóźnione o kilka miesięcy, ponieważ prawo o klasztorach nie zostało dotąd przyjęte przez obiedwie izby a zawieszenie posiedzeń parlamentu spowodowało już i tak znaczne opóźnienie w jego przyjęciu—nie licząc w to jeszcze, że niesnaski jakie w skutek tego prawa powstały pomiędzy ministerstwem a większością izby deputowanych, mogłyby oddalić wotowanie na czas nieograniczony nawet. Rząd przeto zaniechał swój pierwotny plan a było to tem pilniejszem do zrobienia, iż uporządkowanie warunków legalnych zgromadzeń klasztornych, stanowi tylko drugorzędny stosunkowo punkt tego prawodawstwa, któremu parlament poświęcił był większą część swoich posiedzeń; właśnie bowiem w trzech pierwszych prawach mieszczą się rozporządzenia najgłówniejsze co do stosunków pomiędzy państwem a Kościołom i byłoby godnem pożałowania, gdyby ta część reformy, najważniejsza i najpilniejsza, została opóźnioną z powodu niemożności zastosowania już teraz nowego prawa o klasztorach. Dla tego też czytamy w dziennikach wiedeńskich, że dwa pierwsze prawa zostały już przedstawione do zatwierdzenia cesarza a wkrótce i trzecie prawo pójdzie tym samym torem. Co się tycze postawy biskupów w obec nowego prawodawstwa, to rząd zdaje się być roraz więcej zaspokojonym w tym względzie, na przekór energicznej opozycji stawianej w izbie panów przez kilka prałatów. Opozycja ta została nakazana przez papieża, lecz wiadomem jest, że od tego czasu już sama stolica apostolska złagodziła swój opór a podług tego co piszą z Wiednia, zachowanie się i mowa nowego nuncjusza, mgra Jacobini, noszą na sobie widoczne ślady takiej zmienionej Watykanu postawy. Nadto jeszcze, stawianie oporu przeciwko prawom państwa nie leży wcale w tradycjach biskupów austrjackich i nie jest wcale do przewidzenia, ażeby chcieli oni wejść teraz na taką drogę. Być może iż kilku prałatów należących do zagorzałych ultramontanów, naprzykład biskupi z Lintz i Brixen, będą usiłowali oprzeć się wprowadzeniu w życie nowych praw, lecz już samo odosobnienie zmusi ich do wyrzeczenia się działań nieprzyjaznych — większa bowiem część ich kolegów, z kardynałem Rauscherem na czele, nie zechcą pójść za ich przykładem.

* *Times* podał następny telegram z Madrytu, datowany 14 (26) kwietnia:

Raniony jenerał Primo de Rivera przyjęty został w Madrycie jak najświetniej. Wszędzie witano go pełnemi zapału, nieustającemi okrzykami. Przywieziony on został do mieszkania w karecie, umyślnie w tym celu przygotowanej przez towarzystwo pielęgnowania ranionych, w którem prezyduje księżna Medina-Coeli.

Zmiana przywódcy karlistowskiego Santesa jest pewną, bo ten przywódca bandy karlistowskiej obwiniany był o zamierzaną zdradę i schronił się w porę, gdyż już naznaczony był na niego sąd wojenny. Zniknięcie jego było nader pomyślnem dla prowincji Walencji.

Karliści zostali odparci podczas ataku, skierowanego przez nich przeciw m. Irun.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Berlin, 7 maja.* Podczas pobytu w Berlinie Najjaśniejszego Pana, Cesarz Wilhelm nadał wstęgi do sztandarów pułkom: dragonów orderu wojskowego i petersburgskiemu grenadjerów króla Fryderyka Wilhelma III. Pułk kaługski piechoty imienia cesarza niemieckiego posiada już oddawna takie wstęgi.

* *Paryż, 7 maja.* Dziennik *Soir* otrzymał wiadomość telegraficzną, iż Don Carlos wydał proklamację do wojsk swych, w której powiedzianem jest między innemi: „Miejcie nadzieję w Bogu i zachowajcie mi swe zaufanie, wówczas nie stracicie odwagi. Wejdziemy także do Bilbao i rozwiniemy zwycięzko sztandary nasze“.

* *Paryż, 8 maja.* Tronchin Dumersan, jeden z dyrektorów zamierzanej z inicjatywy prywatnej powszechnej wystawy przemysłowej w 1875 roku, został aresztowany wczoraj. Przyczyna aresztowania dotychczas nie jest wiadomą.

* *Paryż, 8 maja.* Podług zapewnienia dziennika *Soir*, książę Broglie wyraził życzenie, ażeby Zgromadzenie Narodowe uchwaliło nagłość co do roztrząśnięcia projektu do prawa w przedmiocie utworzenia drugiej izby.

* *Paryż, 9 maja.* Podług zamieszczonej przez *Ajencję Havas* wiadomości telegraficznej z nad granicy hiszpańskiej, karliści zbliżyli się znowu z znacznemi siłami do Bilbao i zajęli drogę, prowadzącą do Galacomo.—Jenerał Concha wstrzymał tymczasem dalszy pochód, oczekując na zapasy żywności dla armji.

* *Wiedeń, 7 maja.* Izba deputowanych załatwiła dziś drugi i trzeci odczyt projektu do prawa w przedmiocie landwery. Wniosek mniejszości, ażeby utworzonemi zostały kadry kawalerji landwery, odrzucony został po nader żywych rozprawach. Po ukończeniu posiedzenia minister spraw wewnętrznych oznajmił, iż izba deputowanych zostaje odroczoną.—Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów przyjęte zostały wszystkie projekta do praw, które były na porządku dziennym. Pomiędzy niemi znajdował się również projekt do prawa w przedmiocie landwery, który uchwalony został podług przyjętej przez izbę deputowanych redakcji, skoro minister obrony krajowej zalecił redakcję pomienionego projektu ze względu na przyjście do skutku tego prawa, oświadczywszy, iż utworzenie kadrów kawalerji landwery uważa tylko za odroczone. Po załatwieniu porządku dziennego, izba panów została odroczona.

* *Madryt, 7 maja.* Marszałek Serrano przyjmując jednę z deputacij prowincjonalnych oświadczył, iż karliści doznali wprawdzie pod Bilbao ciosu dotkliwego, lecz, iż nie są tem jeszcze zupełnie zwyciężeni. Skoro to tylko będzie miało miejsce, oraz po usunięciu wszelkich dalszych niebezpieczeństw, grożących ze strony przychylnych stronnictwu kantonalnemu, kraj będzie mógł swobodnie stanowić o swej przyszłości. — Castelar powinszował także marszałkowi Serrano z powodu odniesionego przezeń zwycięztwa. — Urzędowa *Gaceta* ogłasza nominację ministra wojny, p. Zabali, na jenerał-kapitana.

* *Barcelona, 6 maja.* Podług otrzymanych tu wiadomości, kolumny wojsk rządowych pod dowództwem brygadierów Esteban i Cirlot, w powrocie swym z miasta Berga spotkały zebrany pod dowództwem Don Alfonsa oddział rozproszonych wojsk karlistowskich i pobiły go na głowę. Karliści ponieśli przytem znaczne straty w zabitych, wziętych do niewoli i ranionych. Straty obu kolumn wojsk rządowych były również znaczne.

* *St. Jean de Luz, 6 maja.* Jenerał Concha zajęty jest organizacją kolumn ruchomych dla ścigania karlistów. Dwie takie kolumny wyruszyły już w drogę.—Eskadra rządowa znajduje się w Portugalecie.—Karliści zajęli Durango, dla zabezpieczenia swych fabryk broni w Placencji.

* Znany spółpracownik gazety „New-York-Herald,“ p. Henry Stanley, wydał w Londynie książkę pod tytułem „Kumassi i Magdala, **Historja dwóch armij angielskich w Afryce.**“ (Coomassie and Magdala. The story of Two British Compaigns in Africa. By Henry M. Stanley, author of „How I found Livingstone.“)

* **Jak się uwolnić od zapalenia (diphteritis).** Pewien prosty robotnik w Australji południowej proponuje następny środek przeciw diphteritis. Chorym dorosłym radzi on brać cztery krople silnego kwasu siarczanego, rozcieńczonego w trzech czwartych częściach szklanki wody; dzieciom zaś radzi dawać mniejszą dozę. Lekarstwo to okazuje skutek natychmiastowy, gdyż kwas siarczany zabija pasożyty, a chory odkaszliwa oddzielające się części organizmu, przeszkadzające mu oddychać. Dzieci znajdujące się już w agonji, po przyjęciu tego lekarstwa, szybko wracały do zdrowia.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru i Raffinerji, Józefów.

Na zasadzie Ustawy *Najwyżej* dnia 26 stycznia (7 lutego) 1874 r. zatwierdzonej, oznajmia: że Towarzystwo to aktem z dnia 9 (21) kwietnia 1874 r. przed Stanisławem Jasińskim rejentem zawiązane, z mocy Uchwały Ogólnego Zebrania akcjonarjuszów z dnia 22 kwietnia (4 maja) t. r. nabyło za kontraktem dnia 24 kwietnia (6 maja) r. b. przed tymże rejentem spisanym, Osadę fabryczną i fabrykę cukru i raffinerję Józefów, w okręgu Błońskim położoną, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami; a to z dniem zawartego kontraktu, wyłączając kampanją za rok 187³/₄ do 20 czerwca (1 lipca) 1874 r. biegnącą.

Otwarcie czynności Towarzystwa następuje z dniem dzisiejszym.

Członkami Zarządu Towarzystwa wybrani:

1° Justynian Karnicki, Prezes; 2° Jakób Janasz, Vice-Prezes; 3° Radca Tajny Senator, Jan Karnicki; 4° Aleksander Goldstandt; 5° Ludwik Ollendorff.

Zastępcami: 6° Ludwik Górski; 7° Książę Maciej Radziwiłł.

Do Komisji Rewizyjnej powołani:

1° Jan Górski; 2° Michał Karnicki; 3° Wincenty Majewski.

Siedlisko Towarzystwa jest w Warszawie obrane, i przedstawione do zatwierdzenia; zamieszkanie prawne, ogłasza się w mieszkaniu Jakóba Janasz w domu №955, w kantorze Zarządu Towarzystwa.

Jakób Janasz mianowany Administratorem (Dyrektorem Zarządzającym).

Warszawa, dnia 24 kwietnia (6 maja) 1874 roku.

2,659.

Warszawa
dnia 29 kwietnia (11 maja).

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* dramat **Otello;** we czwartek,— *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna;**—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Miłość młodzieńcza; Zemsta za mur graniczny;** w piątek,—*w teatrze wielkim:* trajedja **Narcyz;** w sobotę,—*w teatrze wielkim:* opera **Faust;** — *w teatrze rozmaitości:* komedja **Pozytywni;** w niedzielę,—*w teatrze wielkim:* opera **Życie paryzkie;** *w teatrze rozmaitości:* komedje **Biały gwoździk; Panna Mężatka.**

WIELKI TEATR.— *Dziś,* w poniedziałek, komedja w 4-ch aktach, **Pozytywni,**—(po cenach teatru rozmaitości). — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro,* we wtorek, opera **Marta** czyli **Jarmark w Richmond.** —*Wczoraj,* było osób 859.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we wtorek, komedje **Akrobata; Emancypowane.** —Początek o godzinie 7 i pół.— *Wczoraj,* było osób 409.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie,* **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza.— Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej.

ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
31	Pawia	Gerz Tekla	Wdowa chora, dzieci drob. sześcioro.
28	Nowolipie	Cichocka Karolina	Mąż ciężko chory dzieci drob. czworo.
42	Dzika	Sura Hildestejn	Wdowa, dzieci drob. czworo.
1	Nalewki	Serafinowicz Rozalja	Wdowa z atretyzmowana dz. dr. dwoje.
13	Wolność	Geller Franciszka.	Mąż w szpitalu, dzieci drobn. sześcioro.
13	Przyokopowa	Bałdychowska Marja	Wdowa, dzieci drob. pięcioro.
48	Chmielna	Piątakiewicz Ludwika	Wdowa, dzieci drobnych 3.
10	Zielna	Remiszewska Marja	Wdowa, dzieci drobn. dwoje, po ostatnim pożarze bez rzeczy, w sieni.
14	Czyste	Gzyś Józefa	Wdowa, dzieci drobnych pięcioro.
13	Wielka	Dakoska Elżbieta	Wdowa, dzieci drobn. czworo, matka ciężko chora.
57	Solec	Estera Brauman	Wdowa po chorobie, dzieci dr troje.
62	Czerniakows.	Radzikoska Marja	Wdowa dzieci dr. troje, słaba.
26	Rozbrat	Liszewska Anna	Wdowa ciężko chora, dzieci drobnych sześcioro.
26	Solec	Hana Bachman	Wdowa, dzieci drob. czworo.
12	Brzozowa	Pruchinkiewicz Marja	Mąż opuścił, prawie niewidoma, syn konwulsyjny.
7	Jerozolimska za rogatkami	Filipiak Antonina	Wdowa, dzieci drobnych troje.

* W dniu 28 (10) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 32, wyzdrowiało 47, umarło 5, pozostało 1865 (mężczyzn 816, kobiet 849), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 156, kobiet 170.

Przyjechali: — Jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Brandt,* z Konina;—jenerał-majorowie: *Taube,* z Radomia, hr. *Orłow* i *Radoszewski,* z St. Petersburga;—Jks. biskup *Baranowski,* z Siedlec.

Wyjechał: — Jks. biskup *Baranowski,* do Lublina.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 2249. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Na zasadzie otrzymanej drogą urzędową wiadomości, ogłasza, iż żołnierz wojsk cesarsko-ruskich, Paweł syn Jana Olszewski, wzięty do wojska w d. 19 (31) Października 1866 r., pochodzący z miasta Warszawy, zmarł w d. 28 Maja (9 Czerwca) 1873 r. w szpitalu Wojennym Georgiewskim i że w skutek tego poleconem zo stało Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, wydanie stosownego zarządzenia, w duchu art. 94 K. C. P. pod względem uczynienia w właściwych aktach stanu cywilnego wzmianki o zejściu Olszewskiego.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

N. D. 2248. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Stosownie do art. 44 K. C. P. ogłasza, że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem przedstanowczym na d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r. na żądanie Antoniny z Skowrońskich 1-o voto Stelmachowej 2-o voto Abramowiczowej zapadłym, nakazał śledztwo co do zaginionego Jana Abramowicza lokaja, męża powódki i co do wyprowadzenia badania Podsędka Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie przeznaczył.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Członek Komisji Rzeczywisty Radca Stanu Łaski.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

N. D. 2590 *Magistrat miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że tutejszemu mieszkańcowi p. Leonowi Małowieckiemu, wydanem zostało pozwolenie na sprawowanie w mieście Warszawie, profesji mularskiej, na równi z majstrami, przez urząd starszych zgromadzenia mularzy przyjętym.

Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2588. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że od dnia 2 (14) Maja r. b. włącznie, bieg pociągów na tejże Drodze Żelaznej zmienionym zostaje w sposób następujący:

A. Pociągi Kurjerskie z powozami klasy 1-ej i 2-ej.

W kierunku od Warszawy (Pragi) do Brześcia.

Wychodzące z Warszawy (Pragi) o godzinie 6 minut 53 **z rana**, z Miłosny o godz. 7 m. 16, z Mińska o godz. 7 m. 43, z Mrozów o godz. 8 min. 6, z Kotunia o godz. 8 m. 30, z Siedlec o godz. 8 m. 50, z Łukowa o godz. 9 m. 36, z Międzyrzeca o godz. 10 m. 10, z Biały o godz. 10 m. 40, z Chotyłowa o godz. 11, z Terespola o godz. 11 m. 24, przybywać będzie do Brześcia o godz. 11 m. 33 **z rana.**

W kierunku od Brześcia do Warszawy (Pragi).

Wychodzący z Brześcia o godz. 5 m. 23 **po południu**, z Terespola o godz. 5 m. 34, z Chotyłowa o godz. 5 m. 58, z Biały o godz. 6 m. 19, z Międzyrzeca o godz. 6 m. 49, z Łukowa o godz. 7 m. 35, z Siedlec o godz. 8 m. 9, z Kotunia o godz. 8 m. 28, z Mrozów o godzinie 8 minut 52, z Mińska o godz. 9 m. 18, z Miłosny o godzinie 9 m. 42, przybywać będzie do Warszawy Pragi) o godz. 10 minut 3 **w nocy**.

B. Pociągi Pocztowe z powozami klasy 1-ej, 2-ej i 3-ej.

W kierunku od Warszawy (Pragi) do Brześcia.

Wychodzący z Warszawy (Pragi) o godzinie 3 minut 43 **po południu,** z Miłosny o godz. 4 m. 14, z Mińska o godzinie 4 minut 49, z Mrozów o godzinie 5 minut 20, z Kotunia o godzinie 5 m. 52, z Siedlec o godz. 6 m. 21, z Łukowa o godz. 7 m. 20, z Międzyrzeca o godz. 8 m. 4, z Biały o godz. 8 m. 44, z Chotyłowa o godz. 9 m. 10, z Terespola o godz. 9 m. 41 przybywać będzie do Brześcia o godz. 9 m. 53 **w nocy.**

W kierunku od Brześcia do Warszawy (Pragi).

Wychodzący z Brześcia o godz. 5 minut 15 **z rana,** z Terespola o godzinie 5 minut 32, z Chotyłowa o godzinie 6 minut 4, z Biały o godz. 6 m. 32, z Międzyrzeca o godz. 7 m. 12, z Łukowa o godz. 8 m. 11, z Siedlec o godz. 8 m. 58, z Kotunia o godz. 9 m. 24, z Mrozów o godz. 9 m. 56, z Mińska o godzinie 10 minut 30, z Miłosny o godz. 11 m. 2, przybywać będzie do Warszawy (Pragi) o godz. 11 m. 28 **z rana.**

C. Pociągi Towarowo-Osobowe z powozami klasy 2-ej i 3-ej.

W kierunku od Warszawy (Pragi) do Brześcia.

Wychodzący z Warszawy (Pragi) o godz. 11 m. 48 **z rana,** z Miłosny o godz. 12 m. 27, z Dembego Wielkiego o godz. 12 minut 44, z Mińska o godz. 1 m. 14, z Cegłowa o godz. 1 m. 41, z Mrozów o godz. 1 m. 59, z Kotunia o godz. 2 m. 41, z Siedlec o godz. 3 m. 19, z Łukowa o godz. 4 m. 31, z Szaniaw o godz. 4 m. 52, z Międzyrzeca o godz. 5 m. 33, z Biały o godz. 6 m. 29, z Chotyłowa o godz. 7 m. 7, z Terespola o godz. 7 m. 48, przybywać będzie do Brześcia o godzinie 8 minut 4 **wieczorem.**

W kierunku od Brześcia do Warszawy (Pragi).

Wychodzący z Brześcia o godzinie 10 minut 3 **z rana**, z Terepola o godz. 10 m. 24, z Chotyłowa o, godz. 11 m. 8, z Biały o godz. 11 m. 48, z Międzyrzeca o godz. 12 m. 42, z Szaniaw o godz. 1 m. 15, z Łukowa o godz. 2 minut 27, z Siedlec o godz. 3 m. 34, z Kotunia o godz. 4 m. 12, z Mrozów o godz. 5 m. 15, z Cegłowa o godz. 5 m. 24, z Mińska o godz. 6, z Dębego Wielkiego o godz. 6 m. 21; z Miłosny o godz. 6 minut 45, przybywać będzie do Warszawy (Pragi) o godzinie 7 minut 19 **wieczorem.**

Pociągi Kurjerskie i Pocztowe, kommunikować będą z odpowiedniemi pociągami Drogi Żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej, z pociągami zaś Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, kursującemi między Warszawą a Wiedniem i Berlinem kommunikować będą, dopiero po w prowadzeniu na tych ostatnich Drogach nowego rozkładu jazdy, to jest od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b.

Warszawa d. 5 Maja 1874 r.

N. D. 1672. *Sąd Kryminalny w Kielcach.*

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 16 Października 1856 roku, wzywa:

1. Kazimierza Hempla mieszkańca wsi Janowice bagniste, gminy Jakóbowice powiatu Opatowskiego.

2. Wichelma Nabel b. Zarządzającego Komorą Celną Granica, tamże ostatnio zamieszkałego.

3. Mośka Nudel, krawca z miasta Konskich samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicę kraju wyszłych, aby w ciągu miesięcy sześciu od daty zamieszczenia poraz trzeci niniejszego wezwania w Dzienniku Warszawskim do Królestwa Polskiego powrócili i czyto osobiście lub przez Władzę Policyjną o powrocie swym Sąd Kryminalny zawiadomili, lub też w tym przeciągu czasu usprawiedliwienie powodów niepowrócenia do tych czas do kraju na pierwotne Władz tutejszych przez pisma publiczne wezwanie Sądowi Kryminalnemu nadesłali gdyż w razie nieuczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu ściągną na siebie skutki art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożone to jest skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezwrotne z obrębu Państwa wygnanie a w razie samowolnego następnie powrotu do kraju po dojściu do prawomocności zapaść mającego wyroku zostaną zesłani na osiedlenie w Syberji.

Kielce d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r.
Prezes,
3—3 Radca Kollegjalny E. Swięcki

N. D. 2672. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa mające obciążać pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Drwalewo i Lasopole, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 36,600.

2. Dobra Tum, w powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 14,200.

3. Dobra Roszkowa Wola, w powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 19,300.

4. Dobra Turzynów, w powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,500.

5. Dobra Rybitwy lit. A i B, w powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,000.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. *2651. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.*

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

730. Dobra Zawady w powiecie Sieradzkim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 2,000.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Kalisz d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Chełmiński.
Pisarz, Bierzyński.

N. D. *2624. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż sprzedaż powtórna dóbr Szczuczyna rozpocznie się od sumy rs. 22,304 kop. 11, nie zaś od rs. 26,365 kop. 92, jak to w pierwotnem ogłoszeniu zamieszczono.

Suwałki d. 17 (29) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Sobolewski.
Pisarz, Swiętosławski.

N. D. 2623. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Dozin w powiecie Mławskim zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 5450.

2. Dobra Kamienne Brody w powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,000.

3. Dobra Połowa Postruża małego w powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,000.

4. Dobra Kossewo i Kliczewo w powiecie Sierpeckim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 18,450.

5. Dobra Zakrzewo w powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,000.

6. Dobra Bobowo w powiecie Przasnyskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 1,900.

7. Dobra Kiełtyki w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 5,700.

8. Dobra Galemin w powiecie Płońskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 18,550.

Zarzuty jakie przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione przez Stowarzyszonych być mogą, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głó

wnej w przeciągu tygodni 5, a do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.

Prezes, L. Komierowski.

Pisarz Skonieczny.

N. D. 2430. *Departament Rolnictwa i Przemysłu wiejskiego.*

Na zasadzie 145 punktu XI tomu ustawy o przem. fabryk i zakładów (Zbiór praw wyd 1857 r.) niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w d. 22 Marca r. b. otrzymał prośbę od dymisjonowanego kapitana inżenierji Jachimowicza o wydanie mu 5-letniego przywileju na wynalezioną przez niego maszynę do wiązania zboża w snopy.

N. D. 2543. *Naczelnik Powiatu Hrubieszowskiego.*

Mieszkaniec wsi Koniuchy, gminy Mionczyn' Hrubieszowskiego powiatu, Aleksander syn Aleksandra Kruzensztern, przedsięwziął kroki stałego przesiedlenia się za granicę do Austryjackiej Galicji. Z mocy otrzymanego o tem reskryptu Rządu Gubernialnego Lubelskiego z dnia 22 Stycznia (3 Lutego) roku bieżącego Nr. 480; Naczelnik powiatu Hrubieszowskiego, wzywa mających jaką pretensję do W-go Kruzensztern, zgłosić się o tem do właściwych Sądów w terminie miesięcznym, z załączeniem prawnych dowodów.

Naczelnik Powiatu,
Podpułkownik, Kamiński.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2658. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu*

Ogłasza że na dzień 4 (16) Listopada 1874 r., oznaczony został termin do ukończenia postępowania spadkowego po śmierci: (1 Antoniego Paszewskiego wierzyciela sumy rs. 1,350 na dobrach Trzebiatów, z Okręgu Opoczyńskiego, w dziale IV do Nr. 6. 2) Wojciecha Wiśniewskiego wierzyciela sumy rs. 1350 na dobrach Ostrołęce z Okręgu Sandomierskiego i połączonych z niemi dobrach Pocieszków, w Dziale IV pod № 6; oraz na dobrach Bogorji Skotnickiej z tegoż Okręgu, w dziale IV pod Nr. 7 mieszczącej się.

Radom d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r.

1—2 Paweł Karwadzki.

N. D. 2657. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kaliskiej w Kaliszu.

Zawiadamia że toczy się postępowanie spadkowe po Feliksie Świątkowskim, wierzycielu sum: rs. 4,500 na dobrach Barłogi i Barłożna w Okręgu Konińskim, w dziale IV pod Nr 14, rs. 6,458 kop. 75, obciążonej ewikcjami i rs. 2,000 na dobrach Nakwasin w Okręgu Kaliskim pod Nr. 42, 46 i ad 38 oraz na dobrach Rogale w tymże Okręgu, pod Nr. 7 11 i ad 4 wykazu hypotecznego ubezpieczonych, do regulacji zaś tego spadku termin na d. 4 (16) Listopada 1874 r. w mej Kancelarji jest oznaczony.

Kalisz d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1874 r.

Władysław Jawornicki.

N. D 699. Pisarz Sądu Pokoju w Błoniu.

Ogłasza że po śmierci Rozalji z Rautenstrauchów Berendt, w d. 4 (16) Stycznia 1873 r. nastąpionej, wierzycielki sumy rs. 4,537 kop. 50 w dziale IV wykazu hypotecznego na nieruchomości w Błoniu a mianowicie:

Na nieruchomości Nr. 80 (policyjny) Nr. i 19 repertorji pod Nr. 2 lit. A; na nieruchomościach zaś Nr. 111 (policyjny) i Nr. 22 repertorji pod Nr. 1 także lit. A., zabezpieczonej, otworzył się spadek, do ukończenia którego ostateczny termin wyznaczony został w kancelarji mojej na d. 3 (15) Sierpnia 1874 r.

Błonie d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r.

W. Kamiński.

N. D. 730. Sąd Pokoju w Krasnostawie.

Po śmierci:

1. Aleksandra i Józefy Majchrów wierzycieli 2/3 części sumy rs. 55 kop. 83 na nieruchomości w Krasnostawie Nr. hyp. 11 ubezpieczonej.

2. Rozalji Witkowskiej współwłaścicielki nieruchomości w Krasnostawie Nr. 67.

Otworzyły się spadki do uregolwania których termin na d. 9 (21) Sierpnia 1874 r., w kancelarji mej pod prekluzją wyznaczam:

Krasnostaw d. 19 (31) Stycznia 1874 r.

Myszkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2620. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 6 (18) Maja r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na pomalowanie i reperację ścian zewnętrznych pragskich rogatek, a mianowicie: Moskiewskiej, Ząbkowskiej i Petersburgskiej, od sumy rubli *sto ośmdziesiąt* anszlagiem obliczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o tatakowe przedsiebierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklarację, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia . . . . podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się pomalowania i wyreperowania ścian zewnętrznych Pragskich rogatek, a mianowicie Moskiewskiej, Ząbkowskiej i Petersbąrgskiej, za sumę anszlagową rubli 180 (wypisać literami) i odstępuję od takowych procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem nia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Warszawa d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r.

N. *D. 2628. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 22 Maja (3 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę effektów pogrzebowych dla służby pogrzebowej wyznania Rzymsko-Katolickiego potrzebnych, w wykazie kosztów poszczególnionych, na sumę rubli tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć kopiejek dziesięć obliczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny k. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 200 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz anszlag i plany, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawy effektów pogrzebowych, dla służby pogrzebowej wyznania Rzymsko-Katolickiego potrzebnych, w wykazie kosztów poszczególnionych, za sumę anszlagową rubli 1,989 kop. 10 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 200 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r.

1—3.

N. D. 2471. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 15 (27) Maja r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja *in plus*, na trzyletnie t. j. od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b., do tegoż dnia i miesiąca, 1877 roku, wydzierżawienie posesji N. 2927b w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na sytysfakcję zaległych podatków zajętej, od sumy rsr. 54 (piędziesiąt cztery) rocznie, w warunkach zamieszczonej, i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej, na złożone vadium w ilości rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym, wyjąwszy dni wiątecznych.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2357. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 6 (18) Maja r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w Magistracie licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1876 r. wydzierżawienie od rs. 3 000 wyraźnie rubli trzy tysiące rocznie posesji N. 1726*F*, przy rogu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej, w Warszawie.

Interesowani złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, bez skrobań i poprawek na stemplu ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . deklaruję zadzierżawić posesję Nr. 1726*F* w Warszawie przy rogu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej na lat dwa t. j. od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1876 r. ofiarując za dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium rs. 1,000 i na koszta ogłoszenia rs. 15 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia . . . m-ca . . . i roku . . . podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 12 (24) Kwietnia 1874 r.

3—3

N. D. 2245.

Warszawska Izba Skarbowa.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1874 r o godzinie 12-ej w południe w sali licytacyjnej Pałaty odbywać się będzie w przepisanej formie głośna (*in plus*) licytacja na oddanie w 6-cio letnią dzierżawę poczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1874 do dnia 1 (13) Stycznia 1880 r., od umniejszonych na 1/3 część sum rocznego dochodu wyrachowanego na zasadzie przepisów, propinacji na gruntach włościańskich w dobrach prywatnych, Majoratowych i Instytutowych w 28 iu dobrach powiatu Nowomińskiego a mianowicie:

1. w dobrach Anielinek od sumy rocznej rs. 9 k. 33.
2. w dobrach Bożawola od sumy rocznej rs. 8.
3. w dobrach Brzozówka od sumy rocznej rs. 40.
4. w dobrach Wielgolas od sumy rocznej rs. 436.
5. w dobrach Wenżyczyn od sumy rocznej rs. 78 k. 67.
6. w dobrach Wola-Sufczyńska od sumy rocznej rs. 69 k. 33.
7. w dobrach Grzebowilk od sumy rocznej rs. 42 k. 67.
8. w dobrach Glina od sumy rocznej rsr. 12.
9. w dobrach Gurki czyli Budziska od sumy rocznej rs. 22 k. 67.
10. w dobrach Dembe małe od sumy rocznej rs. 33 k. 33.
11. w dobrach Duchnów od sumy rocznej rs. 62 k. 67.
12. w dobrach Dłużew od sumy rocznej rs. 34 k. 67.
13. w dobrach Dobrzyniec-Wielki od sumy rocznej rs. 28.
14. w dobrach Dobrzyniec-mały od sumy rocznej rs. 48.
15. w dobrach Iwowe od sumy rocznej rs. rs. 137 k. 33.
16. w dobrach Konty-Zdroje od sumy rocznej rs. 46 k. 67.
17. w dobrach Krzywica od sumy rocznej rs. 21 k. 33.
18. w dobrach Ładzyń od sumy rocznej rs. 202 k. 67.
19. w dobrach Lasomin od sumy rocznej rs. 62 k. 67.
20. w dobrach Siodło od sumy rocznej rs. 29 k. 33.
21. w dobrach Stanisławów od sumy rocznej rs. 96.
22. w dobrach Starogród od sumy rocznej rs. 86 k. 67.
23. w dobrach Strachomin od sumy rocznej rs. 76.
24. w dobrach Chrosna od sumy rocznej rs. 210 k. 67.
25. w dobrach Huta-Radachowska od sumy rocznej rs. 21 k. 33.
26. w dobrach Celinów od sumy rocznej rs. 20.
27. w dobrach Czarna od sumy rocznej rs. 73 kop. 33.
28. w dobrach Józefina czyli Gołełąki od sumy rocznej rs. 18 k. 67.

Stawający do licytacji konkurenci obowiązani są przedstawić vadium bądź w gotowiźnie, bądź w papierach procentowych Cesarstwa i Królestwa które na kaucję przyjmować wolno, a to w 1/3 części wyrachowanej do licytacji rocznej ceny na dobra w których o dzierżawę propinacji będą konkurować które nieutrzymującemu się na licytacji bezzwłocznie zwrócone będą tudzież na koszta publikacji w dobrach, w których opłata roczna nie przenosi 100 rs. pięć, a w dobrach z opłatą wyższą nad rs. 100 w stosunku 5% po tejże opłaty.

Nieżyczący sobie lub niemogący osobiście przybyć na licytację mogą przysyłać do Pałaty w dzień licytacji do godziny 12-ej w południe zapieczętowane deklaracje z dołączeniem żądanej kaucji i na koszta publikacji w gotowiźnie lub kwitu na wniesienie onych do kasy Rządowej.

O wszelkich innych warunkach powyższej dzierżawy dotyczących, można objaśniać się codziennie w Wydziale podatków Warszawskiej Izby Skarbowej, w godzinach biórowych, od godziny 10 rano do 2-ej po południu.

Naczelnik Wydziału Małcużyński.
za Naczelnika Stołu, Knapiński.

N. D. 2597. *Warszawska Izba Skarbowa.*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że w dniu 4 (16) Czerwca r. b. 1874 r. o godzinie 12 w południe w sali licytacyjnej tejże Izby Skarbowej odbywać się będzie publiczna głośna licytacja in plus na wydzierżawienie na czas sześcioletni to jest od 1-go Stycznia 1874 r. do 1-go Stycznia 1880 r. dochodu propinacyjnego na gruntach włościańskich, w majątku prywatnym Niegów (w powiecie Radymińskim).

Licytacja rozpocznie się od rocznej sumy 300 rs. 25 kop.

Konkurenci życzący brać udział w tej licytacji, obowiązani są złożyć vadium w gotowiźnie lub papierami procentowemi dozwolonemi na kaucje, na zasadzie ustanowionej normy w ilości 1/4 części sumy, obliczonej do licytacji na wydzierżawienie propinacji Niegowskiej na gruntach włościańskich vadium to nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz będzie zwrócone Niezależnie od kaucji należy złożyć rs. 15 na koszta opublikowania licytacji.

Osoby któreby nie życzyły sobie brać udziału w licytacji głośnej, mogą nadesłać Izbie Skarbowej lecz niepóźniej jak do godziny 12 w południe dnia do licytacji naznaczonego deklaracje opieczętowane, z dołączeniem wymaganej kaucji, lub kwitu na złożenie takowej kaucji do kasy Skarbowej.

O dalszych szczegółowych warunkach tej licytacji można otrzymać objaśnienia w wydziale poborów i opłat Warszawskiej Izby Skarbowej, w czasie biórowym od godziny 10 do 12 rano.

Warszawa d 20 Kwietnia 1874 r.

Naczelnik Wydziału (. . . . .)

N. D. 2596. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

W dalszym ciągu ogłoszonych i mających się odbyć w tymże Zarządzie licytacyj dnia 17 (29) Maja 1874 roku i przetargów dnia 21 Maja (2 Czerwca) tegoż roku, na dostawę w latach 1874, 1875 i 1876 kamieni, bez tłuczenia ich na szaber i zwiru, dla gruntownej reperacji i konserwacji dróg bitych w gubernji Warszawskiej, podaje do wiadomości, że jeżeli z powodu znacznej ilości kamiennych materjałów, wskazanej w ogłoszeniu o licytacji i żądanej dla niektórych grup dróg bitych, w których kamienie są wybrane i dostawienie ich w terminach oznaczonych 1 (13) Września roku bieżącego i 1 (13) Marca 1875 i 1876 r., w takiej ilości, byłoby niemożliwem, w takim razie dozwala się licytantom aby na zasadzie podanego do Gazet ogłoszenia o licytacji, w prośbach o dopuszczenie do tejże licytacji lub przetargu, żądali przedłużenia terminu, oznaczonego tak dla dostawy kamieni w roku bieżącym, zamiast 1 (13) Września, najpóźniej do 1 (13) Października, jako też ostatecznego, dla ukończenia całej dostawy, terminu 1 (13) Marca 1876 r. podług uznania proszącego, najpóźniej do dnia 1 (13) Marca 1877 r.

Na zasadzie wskazanych takim sposobem w prośbach licytantów terminów, Ogólne Zebranie Zarządu, jednocześnie z dopuszczeniem tych osób do licytacji, zezwala na takowe przedłużenie terminów dla grup I, III i IV, dla innych zas grup, łącznie z dopuszczeniem do licytacji, uprasza telegrafem Ministerstwo Komunikacji o decyzję na żądane przedłużenie.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r.

Naczelnik Okręgu, A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału, Stępiński.

1—3

N. D. 2571 Zarząd Intendentury Okręgu Warszawskiego.

W skutek decyzji Rady Wojennej Okręgu Warszawskiego, odbywać się będzie w biórze Zarządu Intendentury Okręgu Warszawskiego w dniu 7 (19) Maja roku bieżącego o godzinie 11 z rana, przy ścisłem zastosowaniu się do punktu 691 i następnych. tomu 8 Zbioru Postanowień Wojennych jednorazowa publiczna głośna licytacja z dopuszczeniem składania opieczętowanych deklaracji lecz nie później jak do godziny 11 z rana dnia do licytacji naznaczonego, na dostawę szpitalnych przedmiotów na uposażenie w letnim sezonie roku bieżącego 1874 r. wojennego szpitala w Ciechocinku.

Na zabezpieczenie wymaganej dostawy, konkurenci którzy zapragną wziąść takowę, obowiązani złożyć przed licytacją, przy oddzielnych deklaracjach vadia w stosunku 20% całej wartości przedmiotów branych w dostawę, licząc podług cen jakie zaofiarują w swych deklaracjach, albo też w stosunku ostatnich cen jakie zaofiarowane będą przy licytowaniu głosnem.

O ilości mogących zapotrzebować się do dostawy przedmiotów, jak również i o innych warunkach dostawy, interesanci mogą otrzymać bliższe szczegółowe objaśnienia w biórze Zarządu Intendentury Okręgu Warszawskiego codziennie od godziny 10 rano do 3 po południu z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Warszawa d. 22 Kwietnia 1874 r.

Intendent Okręgu,
Generał Lejtnant, Chomentowski
p. o. Naczelnika Wydziału . . .

N. D. 2630. Komisarz Kassy Miejskiej III Cyrkułu.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: fortepjan i meble machoniowe, zegary, lustra i t. p. w dniu 7 (19) Maja 1874 r. o godzinie 10 z rana pod Nr. 1165/6 na ulicy Prostej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.

1—2 Kenig.

N. D. 2607. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Smoleńskiego obywatela, w Warszawie pod № 200 (73) zamieszkałego, nabywcy praw od Romualda Gogolewskiego zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Smoleńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 546 (16) zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 450 z procentem od dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1873 r. i kosztów od Romualda Gogolewskiego jako głównego i Bolesława Tymienieckiego jako przydanego, opiekunów: Feliksa, Józefa, Kazimierza, Władysława i Marty nieletnich rodzeństwa Gogolewskich, właścicieli nieruchomości Nr. 2781 w Warszawie położonej a w dobrach Rokszyce, gminie Szydłów, powiecie Petrokowskim zamieszkałych i w tychże dobrach Rokszyce zamieszkanie prawne obrane mających, protokółem Aleksandra Gawryłowa Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) 1874 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Aleksandrja pod № 2781 hypotecznym a (10 policyjnym) na gruncie emfiteutycznym położona, z której opłaca się dominio directi hrabiemu Sewerynowi Uruskiemu czynszu po rs. 4 kop. 50 rocznie, zawsze w dniu S-go Marcina, znajduje się pod okręgiem Sądu Pokoju Wydziału III, należy do parafji S-to Krzyzkiej, w cyrkule policyjnym 10, prawem własności do egzekwowanych dłużników Feliksa, Józefa, Kazimierza, Władysława i Marty nieletnich rodzeństwa Gogolewskich należąca i w ich posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany, o parterze pierwszem piętrze i facjatkach na poddaszu, dach karpiówką a w części blachą kryty, nad który wychodzi siedm kominów murowanych.

2. Komórki drewniane piętrowe, pod dachem blachą krytym, na piętrze jest drzwi komórkowych 7 do których się w chodzi po ganku drewnianym oszachetowanym, na dole zaś jest komórek 6 a w lewym szczycie jest urządzony śmietnik.

Przy domu ad 1-um opisanym z lewego boku w podwórzu przystawiona jest:

3. Kloaka pod dachem drewnianą, karpiówką krytym o trzech sedesach, przed którą są drzwi leżące do wybierania nieczystości.

4. Studnia cembrowana drewniana z takąż pompą.

Podwórze brukowane szerokie albo głębokie łokci 5 a długie łokci 30.

W nieruchomości tej jest 14 lokatorów z imion i nazwisk oraz wysokości uiszczanego komornego w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Ksawerego Smoleńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 546 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Leonowi Cholewińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Kwietnia 1874 r.

Akt zajęcia wniesiony do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 2 (14) Kwietnia 1874 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków tej sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I właściwem miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Czerwca 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Ksawery Smoleński Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1874 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1874 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 2668. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Innocentego Kuczewskiego obywatela byłego właściciela nieruchomości Warszawskiej N. 2313(XVI) *ab* zaś w Warszawie pod N. 2286 (4) a zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Alexandra Pludrzyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586b zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 750, z procentem 5% od dnia 2 (14) Stycznia 1874 r. i kosztów od Leona Osipów właściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 23,13 (XVI) *ab* położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne pod N. 2355 obrane mającego protokółem Stanisława Krasuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 16 (28) Marca 1874 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod N. 2313 (XVI) *ab* przy ulicy Miłej w gminie Magistratu m. Warszawy pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie w Cyrkule policyjnym V i VI, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leona Osipów należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości około łokci kw. 3588 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1⁰ Dom parterowy nieskończony murowany, blachą żelazną kryty 3 kominy murowane mający.

2⁰ Podwórze niebrukowane ogrodzone parkanem.

3⁰ Studnia czyli pompa drzewem cembrowana z żelazną korbą.

4⁰ Komórka drewniana, deskami kryta a po za nią na urządzonym dole jest kloaka z desek.

5⁰ Szkółka z 26 drzewek owocowych młodocianych złożona.

6⁰ Na podwórzu znajduje się materjał budowlany, aktem zajęcia objęty.

W nieruchomości tej jest dwóch lokatorów (prócz właściciela) z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opsanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Aleksandra Pludrzyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586b zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Alexandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Janowi Swieszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Kwietnia 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 6 (18) Kwietnia 1874 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godz. 10 z rana w Wydziale I d. 18 (30) Czerwca 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Aleksander Pludrzyński Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1874 r.

R. Linowski

N. D. 2670.

Podaje się do wiadomości, iż wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu w dniach 1) 23 Listopada (5 Grudnia) 1873 r. i 2) 13 (25) Lutego 1874 r. zapadłymi, wskutek żądania Juljusza-Wincentego dwóch imion Rodziewicza w dobrach Mazowszany, okręgu Radomskim zamieszkałego, od którego niżej podpisany Patron Bolesław Przyłęcki działa, przeciwko Bronisławie Benignie dwóch imion z Rodziewiczów Wolskiej, Lucjana Wolskiego małżonce, nieletniej usamowolnionej przez małżeństwo, oraz przeciwko jej mężowi Lucjanowi Wolskiemu, czyli obojgu małżonkom Wolskim, w dobrach Mazowszany okręgu i gubernji Radomskiej zamieszkałym, Patrona Władysława Kinickiego za Obrońcę mającym, postanowioną została sprzedaż przez publiczną licytację, w drodze działów familijnych, w skutek czego wystawiają się na sprzedaż,

DOBRA **Mazowszany**

z przyległościami i przynależytościami w okręgu powiecie i gubernji Radomskiej położone. Rozległość ogólna łącznie z 71 morgami pastwiska wspólnego z kolonistami czynszowemi uwłaszczonymi, wynosi włók 17 prętów 203.

W tem ornego gruntu mórg mniej więcej 300, łąk mniej więcej morgów 31, lasu sosnowego morgów 84. Inwentarz żywy i martwy jest w bardzo niedostatecznej ilości i ulega sprzedaży w raz z dobrami. Gleba gruntu w ogóle dobra żytnia, klasy pierwszej. Budowle są w stanie średnim, przeważnie stare. Dochodów gotowych nie ma żadnych. Służebności włościanie mają znaczne, a mianowicie co do pastwiska i lasu. Gospodarstwo prowadzi się trzech polowe dowolne. Ruchomości są ubezpieczone. Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzeć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Po odbyciu w d. 28 Lutego (12 Marca) 1874 r. pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiego ogłoszenia a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na d. 13 (25) Kwietnia 1874 r. godzinę 3 po południu i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu przed W. Chludzińskim delegowanym Assesorem tegoż Trybunału. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,045 jako szacunku taksą biegłych wykrytego, a gdyby tej nikt nie postąpił od 2/3 części takowej czyli od sumy rs. 9,362 kop. 32.

Radom d. 1 (13) Marca 1874 r.

Bolesław Przyłęcki, Patron Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia przy którem nikt z chęcią licytowania nie zgłosił się, termin do stanowczej licytacji, oznaczony został na dzień 21 Maja (2 Czerwca) 1874 r. godzinę 4-tą po południu i odbędzie się jak wyżej.

Bolesław Przyłęcki, Patron.

N. D. 2664. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości: że na żądanie Antoniny Czajkowskiej wdowy, oraz opieki nieletnich po Tomaszu Czajkowskim współsukcesorów, z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego z d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r. N. 4551 udzielonego, ZAKŁAD CUKIERNICZY w Warszawie pod firmą Tomasza Czajkowskiego w domu pod N. 638*b*. przy ulicy Czystej istniejący, tytułem VIII spisu inwentarza objęty, do którego należą: a. rygały, meble i utensylja sklepowe, różne towary mianowicie: b. bombonierki i pudełka ozdobne do cukrów w znacznem wyborze, c. materjalja do ozdób cukierniczych służące, d. materjały surowe, e. soki, konfitury i konserwy rozmaite, f. ciasta, cukry i wyroby czekoladowe, g. wina, wódki, araki, likiery i nalewki, h. różne sprzęty i naczynia do wyrobów cukierniczych służące, tak miedziane, jako też mosiężne, żelazne, z blachy i cyny wyrobione, wreszcie i. maszyna parowa gazem opalana o sile 3 koni z kompletnemi przyborami jako to: pasami komunikacyjnemi, rezerwoarem, walcami i pompą do fabrykacji czekolady służąca, lub do innej fabryki siłą pary prowadzonej zastosować się mogąca, tudzież inne maszyny cukiernicze do fabrykacji czekolady i innych wyrobów służące, w skutek rozporządzenia Rady familijnej z d. 16 (28) Kwietnia r. b., sprzedanym zostanie przez licytację publiczną tu w Warszawie w domu pod Nr. 638*b*. przy ulicy Czystej w d. 3 (15) Maja r. b. o godz. 3 po południu przed podpisanym Rejentem rozpocząć się mającą.

Licytacja ta poprzednio dla braku konkurencji do skutku nie doszła, odbywać się będzie **ryczałtowo czyli na ogół**, od 2/3 części szacunku taksą wskazanego, w braku konkurencji na sprzedaż ryczałtową, licytacja tych przedmiotów **sposobem szczegółowym** dokonaną zostanie, poczynając od 2/3 części szacunku taksą oznaczonego.

O bliższych warunkach tej sprzedaży, sposobie wypłaty postąpionego szacunku, oraz obowiązkach i prawach nabywcy służących, powziąść można w Kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta i u Juljana Czajkowskiego Adwokata w Warszawie przy placu Krasińskich w domu pod Nr. 1 nowym zamieszkałego.

Warszawa d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r.

Józef Żbikowski

N. D. 2667. Syndycy tymczasowi masy upadłości Warmińska i S-ka.

Na mocy upoważnienia Sędziego Komisarza, zawiadamiają niniejszem, że w Sklepie pod № 1259*b* przy ulicy Nowy Świat pod firmą „Anna Warmińska i S-ka" egzystującym w d. 7 (19) b. m. i r. o godzinie 3 z południa rozpocznie się licytacja towarów bławatnych i galanteryjnych objętych spisem inwentarza, za gotowe pieniądze. W dalszym ciągu taż licytacja odbywać się będzie i w dniach następnych o tej samej porze z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1874 r.

Ludwik Marczewski Adwokat.
Kacper Wojczyński.

N. D. 2663. Syndyk masy upadłości A. H. Glücksman w Zgierzu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż z mocy decyzji Sędziego Komisarza tejże masy, odbywać się będzie w mieście Zgierzu pod Nr. 265 w mieszkaniu upadłego Abrama Hersza Glücksman sprzedaż przez publiczną licytację mebli i w ogóle sprzętów pokojowych, naczyń kuchennych, oraz przędzy wełnianej i bawełnianej. Licytacja rozpocznie się w dniu 15 (27) Maja r. b. o godzinie 11-ej rano i trwać będzie codziennie aż do zupełnej wyprzedaży.

Juljan Wilman, Patron.

N. D. 2662. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: w dniu 1 (13) Maja r. b. o godzinie 10-ej rano za Żelazną Bramą kapelusze męzkie filcowe i jedwabne; tegoż dnia o godzinie 12-ej w południe meble machoniowe utrechtem kryte na placu Krasińskich zwanym; w dniu 3 (15) Maja o godzinie 10-ej rano, meble palisandrowe, lustra, fortepian i t. p. na placu Krasińskich zwanym; tegoż dnia i miesiąca meble brzozowe, orzechowe, rądelki, krowy i t. p. o godzinie 11-ej rano na targu Stare miasto i na koniec w dniu 5 (17) Kwietnia r. b. o godzinie 10-ej rano meble jesionowe, lustra, garderoba męzka i damska, bielizna i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r.

S. Krasuski, Komornik.

N. D. 2669. W dniu 30 Kwietnia (12 Maja) 1874 r. o godzinie 1 z południa na targu Grzybów, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble sosnowe, bufeta i t. p. w dniu 1 (13) Maja r. b. na gruncie w domu pod Nr. 1754F. meble machoniowe, jesionowe, fortepian, garderoba, bielizna, lustra, obrazy i t. p. w moc decyzji Trybunału w d. 3 (15) Maja r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną Bramą szafy, i bufeta sklepowe, różne materjały i galanterje; w d. 7 (19) Maja r. b. o godzinie 2-ej z południa na targu w mieście Tomaszowie okręgu Brzezińskim, meble jesionowe, łyżki srebrne, zegarek złoty, garderoba i bielizna, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik
№ 489*d* nowy 17. Miodowa.

N. D. 2699. Prawnie zajęte objekta, jako to meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, garderoba, bielizna, naczynia i miedź kuchenna, lustra, zegary i t. p., w Warszawie, w d. 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. o godz. 9 z rana na Nowem mieście, o godz. 10 przed Trzema Krzyżami, a o godz. 12 w południe za Żelazną bramą, przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. Karwowski, Komornik.

LISTY GONCZE. СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2374. Sąd Policji Poprawczej Wydziału II w Warszawie Wzywa wszelkie władze aby Michała Janiszewskiego lat 31 mającego, katolika, wyrobnika, we wsi Golyniu gminie Marajdów p-tu Rawskiego, stale do księgi ludności zapisanego, obecnie zaś przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się starały się wyśledzić a po ujęciu Sądowi tutejszemu lub też najbliższemu dostawić raczyły.

Warszawa d. 9 (21) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2257. Sąd Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie. Wzywa wszelkie władze, aby Józefa Krekan, mieszczanina, subjekta kupieckiego, lat 31 liczącego, bezżennego, wzrostu średniego, oczu i włosów czarnych, twarzy okrągłej, nosa podługowatego, bez znaków szczególnych, śledziły i pod ścisłą strażą Sądowi tutejszemu dostawiły.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1874 r.

N. D. 2310. Sąd Poprawczy w Lublinie. Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby zwrócić raczyły uwagę na Katarzynę Szubartowską ze wsi Rudy Gminy Swierże P-tu Chołmskiego pochodzącą i obecnie z pobytu niewiadomą, jako ukrywającą się przed wymiarem kary za kradzież i wrazie ujęcia nieomieszkały jej dostawić tutejszemu Sądowi lub najbliższemu miejsca ujęcia.

Rysopis: lat 58, stanu włościańskiego, w zrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów ciemno blond, oczu niebieskich, nosa szerokiego.

Lublin d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.

N. D. 1459. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa wszelkie władze tak cywilne, jakoteż i wojskowe, ażeby w swych obrębach poszukiwanie Franciszka Lenkiewicza pochodzącego z wsi Suniki gminy Rieudań, p-tu Kalwaryjskiego gubernji Suwalskiej obecnie z pobytu niewiadomego, zarządzić i w razie przytrzymania do Sądu tutejszego lub gdzie bliższego dostawić raczyły. Rysopis jego następujący: lat 40, wzrost średni, twarz pociągła, oczy niebieskie, włosy świado blond, nos i usta miarkowane, znaków szczególnych niema żadnych.

Kalwarja d. 21 Lutego (5 Marca) 1874 r.

N. D. 2327. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie. Wzywa wszystkie władze cywilne i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby szczególną zwracały uwagę na Jana Tomaszewskiego, katolika gospodarza, ze wsi Dąbrowicy, gminy Jastków p-tu Lubelskiego, obecnie z miejsca swego pobytu niewiadomego, o kradzież obwinionego, i w razie ujęcia go aby takowego dostawić zechciały do tutejszego lub najbliższego im Sądu.

Rysopis: Jana Tomaszewskiego następujący; lat ma 50, wzrost średni, włosy czarno siwiejące, oczy szare, nos i usta umiarkowane, twarz ściągła, szczupła, bez znaków szczególnych.

Lublin d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.

N. D. 2253. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa Nosela i Fejgę małżonków Podradczyków, dawniej we wsi Purwiniszki, gminie Pogermoń, powiecie Marjampolskim zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych aby w przeciągu miesiąca jednego, od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu, stawili się do tłumaczenia w Sądzie, ostrzegając ich przytem, że jeżeli w pomienionym terminie stawiennictwa nie dopełnią, tak śledztwo przeciwko nim jak i zebranie dowodów odbędzie się zaocznie, a przeto nie będą mogli czynić zarzutów przeciwko świadkom i dokumentom, ani podawać im tylko wiadomych zasad obrony.

Jeżeli wezwani Nosel i Fejga małżonkowie Podradczyki uznani zostaną wyrokiem za niewinnych, kara pieniężna na ich majątku natychmiast, a kara osobista, po ujęciu będzie wykonana.

Kalwarja d. 3 (15) Kwietnia 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 2665.

Podaje do powszechnej wiadomości, że p. **Roman Kantorski** w Kijowie nie był i nie iest upoważniony do przyjmowania pieniędzy pod jakimkolwiek tytułem w mojem imieniu.

A. Rodkiewicz.
w Warszawie, Miodowa № 492.

1—3.

N. D. 2666. Zagubiony został dowód na zastawione w Banku Polskim przez Stanisława Przewóskiego w dniu 17 Stycznia 1874 r. Nr. kwitu 6419 obligację I Emissji Rosyjskiej premjowej pożyczki, a mianowicie: serja 7090 Nr. 4, ser. 3018 Nr. 11, ser 3879 Nr. 11, ser. 9747 Nr. 13. ser. 6734 Nr. 34, ser. 18776 Nr. 30, ser. 646 Nr. 39, ser. 2521 Nr. 48, ser. 2,522 Nr. 48, ser. 2523 Nr. 48, ser. 2524 Nr. 48, ser. 2525 Nr. 48, ser. 2526 Nr. 48, ser. 2527 Nr. 48, ser. 2528 Nr. 48, ser. 2529 Nr. 48, ser. 2530 Nr. 48, ser. 2531 Nr. 48, ser. 2532 Nr. 48 ser. 2533 Nr. 48, ser. 2534 Nr. 48, ser. 2536 Nr. 48, ser. 2537 Nr. 48, ser. 2538 Nr. 48, ser. 2539 Nr. 48, ser. 2540 Nr. 48, ser. 2541 Nr. 48, ser. 2542 Nr. 48, ser. 2543 Nr. 48, ser. 17941 Nr. 48, ser. 6735 Nr. 34. Łaskawy znalazca raczy oddać takowy dowód Stanisławowi Przewóskiemu w Handlu A. Rodkiewicz przy ulicy Miodowej Nr. 9 nowy.

1—3.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.